№4(71)
2.02.96

Беларуская маладзёжная

Рэспубліканская грамадска-палітычная незалежная газета • Заснавана ў чэрвені 1994 г.

TV программа на неделю

(стр. 4)

Маладзечанская "гандлёўка"

(стар. 6)

Нішто на зямлі не знікае бясследна

(стар. 2,3)

Черный малыш — сын человеческий

(стр. 8)

Прайшоў першы форум — няхай крыху комам

(стар. 5)

"Лукашэнская праўда": гульня зацягнулася

Усім вядома аб узбуджэнні крымінальнай справы па з'яўленню ў падпольным распаўсюджванні самвыдавецкага "баявога лістка" антыпрэзідэнцкіх колаў "Лукашэнская праўда".

Але апошнім часам нехта вырашыў прысвоіць лаўры выдаўца. У электрычках, у метро з'явіліся то шосты, то нават восьмы нумары "ЛП", якія вельмі адрозніваліся па стылю, паліграфічнай распрацоўцы ад сапраўднай "ЛП". Але матэрыялы ў іх змяшчаліся з прэтэнзіяй на той жа напрамак — бязлітасная крытыка прэзідэнта і ягонай адміністрацыі. І вось сюрпрыз: коштам 2000 ў пераходах метро можна набыць зноў жа трэці (?) нумар газеты, даволі дрэннай тэхнічнай якасці, выдаўцом якога названа праварадыкальная маладзёжная групоўка "Правы рэванш". На першай старонцы — верш "Забі прэзідэнта" не назваўшага свайго прозвішча паэта, на другой — розныя "жартачкі" кшталту абвяшчэння аб смерці ад рук "Правага рэваншу" журналісткі "Знамени юности" Наталлі Бязвержанка (???), якая, як я даведалася, цудоўна сябе адчувае і не губляе пачуцця гумару. Цікава, ці кінецца на гэты раз следства шукаць злаўмыснікаў і як доўга яшчэ шыльдачка "Лукашэнскай праўды" будзе прываблівацьусіх, каму не падабаецца наша сумная рэчаіснасць?

Ціна КЛЫКОЎСКАЯ, "БМ"

Светлана ГОЛОВКИНА:

Банальная история

(стр. 7)

Вольгу — "на царства"?

(стар. 5)

Умер поэт...

Станс ы

Е.В., А.Д.

*Ни страны, ни погоста
Не хочу выбирать.
На Васильевский остров
Я приду умирать.
Твой фасад темносиний
Я впотьмах не найду,
Между выцветших линий
На асфальт упаду.
И душа неустанно,
Поспешая во тьму,
Промелькнет над мостами
В петроградском дыму.
И апрельская морось,
Над затылком снежок,
И услышу я голос:
— До свиданья, дружок.
И увижу две жизни
Далеко за рекой,
К равнодушной отчизне
Прижимаясь щекой,
Словно девочки-сестры
Из непрожитых лет,
Выбегая на остров,
Машут мальчику вслед.*

Радыёстанцыі "Беларуская маладзёжная" — 33!

Нішто на зямлі

2 лютага спаўняецца 33 гады радыёстанцыі "Беларуская маладзёжная".

З вялікай і яркай каметы, што тры дзесяцігоддзі прымушала людзей углядацца то ў неба, то ў цемры сваіх душ, прасыпаліся на зямлю не асколкі - зоркі. І свецяць - не гаснуць, і грэюць, і абнадзейваюць. І ў кожнай з "зорак" ужо сваё поле прыцягнення і прастора адказнасці. Вакол кожнай — свае спадарожнікі, здольныя руйнаваць цемру ўжо не толькі адлюстраваным святлом...

За сілу, за моц нашу!

Яўген Радкевіч і Ніна Чайка, Лена Аўрынская і Таццяна Ягорава, Мікалай Шэпелеў і Алена Сцяпанава, Сяргей Сцефановіч, Валянціна Стэльмах, Ліля Пуляеўская, Наталля Дзявяткава, дзесяткі, сотні тых, хто былі разам і побач з вамі, — са святам! Павітаем адно аднаго, прыгадаем, як жылі разам. І ўспомнім таксама родных, сваіх — Леаніда Маліноўскага, Івана Садоўскага, Волечку Налецкую, Васіля Слушніка... Іх свет не згас — яны з іншых, недасягальных жывым сусветаў падтрымліваюць нас. "Нішто на зямлі не мінае бясследна"...

За памяць нашу!

А калі шчыра, мы ніколі не ўзвялічвалі гэты дзень. "Днём нараджэння" быў кожны эфірны выхад — з намаганняў і спрэчак, роздуму і хвалявання, нашым асэнсаваннем і натхненнем ствралася новая прастора, пашыралася кола сяброў, памнажаліся шэрагі аднадумцаў. І колькі ўзгадаваных намі людзей — слухачоў, гледачоў, чытачоў — так цяжка і сумленна жывуць зараз згодна з прынцыпамі "Беларускай маладзёжнай". Не хлусі. Не здраджвай сабе і людзям. Дзеля Бацькаўшчыны, спакутаванай, пяшчотнай краіны нашай ствара і будуй, любі і змагайся.

За нашу надзею!

Аляксандр ДАБРАВОЛЬСКІ, дэпутат, старшыня падкамісіі ВС па сродках масавай інфармацыі:

"Калі будучыню зменяць без цябе, табе ў ёй будзе невыносна"

— Дух "Беларускай маладзёжнай" існуе, пакуль існуе пакаленне ёю выхаваных людзей. Выходзіць, мне было чатыры гады, калі ўзнікла гэта радыёстанцыя? Я быў разам з ёю ўсё сваё асэнсаванае жыццё. Іншым разам чакаў перадачы, выкройваў час, каб паслухаць. Я не ведаю, ці мела радыёстанцыя план развіцця і ўплыву на слухача, але ўдалося стварыць сапраўдную выхаваўчую і культурную традыцыю. Я з "Беларускай маладзёжнай" столькі, колькі жыву, і мне падаецца, яна таксама стварыла і мяне, і жыццё. Я не ведаю іншага такога прыкладу. Гэта нават не пра радыёстанцыю зараз размова, гэта даўно выйшла за межы проста радыё, проста перадач. Гэта — з'ява, з якой звязваюць сваё спасціжэнне жыцця і светаўспрыманне вельмі і вельмі многія людзі. Таму гэты дух жыве, ён належыць многім.

— Але як жывецца з гэтым духам? Станцыя не дажыла ў эфіры да 33, але такое адчуванне, што трагічны "Хрыстоў узрост" які ўжо год доўжыцца для кожнага сумленнага чалавека — здольнага вольна думаць, гатовага дзейнічаць у імя розуму і Бацькаўшчыны і амаль распятага бязглуздзіцай рэчаіснасці...

— Безумоўна, гэта і прыгнятае, і дабаўляе змрочных думак. Я ўяўляю, як зараз мне давядзецца працаваць у Камісіі Вярхоўнага Савета па правах чалавека, СМІ, грамадскіх і рэлігійных арганізацыях, — у сітуацыі, калі не спыняюцца намаганні сродкі масавай інфармацыі паставіць пад кантроль, "пад пяту" дзяржавы. Гэта — пагроза не толькі СМІ і не толькі журналістам. Гэта пагроза ўсяму грамадству і кожнаму чалавеку канкрэтна, гэта прымус жыць у падмане, хлусні. Пры такіх умовах чалавек проста становіцца нічым: яго ніхто не будзен паважаць, з яго думкай ніхто не будзе лічыцца. І гэта страшна.

А тое, што прэса павінна быць вольнай, — азбучная ісціна. Шкада, што не ўсе яе разумеюць. Калі многа вольных выданняў —ёсць выбар. Есць магчымасць пачуць пра кожную праблему і выказаць розныя думкі. Спрачацца на кухнях, канешне, можна і надалей, але ад гэтага, як правіла, не бывае станоўчых вынікаў. Іншая справа абмяркоўваць праблемы прылюдна — у прэсе, парламенце, шукаць разумныя рашэнні.

На жаль, адзіная заваёва, якая была ў нас апошнім часам, —свабода слова, галоснасць — зараз пад пагрозай. Яе спрабуюць ліквідаваць, перакруціць. Як спрабуюць прымусіць лічыць рэформамі шматгадовае бяздзеянне. Пачытаеш, паслухаеш у дзяржаўных СМІ: робім, творым, ідзем. Куды ідзем? Што робім? І да якой мэты наблізіліся? Імітацыя дзеяння прывяла да дыскрэдытацыі саміх рэформаў. І яшчэ больш ускладніла жыццё ўсім: і тым, хто сапраўды ведае, як, і жадае дзейнічаць у імя рэформаў, і тым, хто чакае, што з усяго гэтага будзе.

Свабода слова — адна з прыкмет і адна з неабходных умоў годнага жыцця. Паглядзіце: у свеце мноства краін з зайздроснымі ўмовамі жыцця і вольным словам, але хіба ёсць хоць адна, дзе людзі жылі б сапраўды па-людску, але прэса была б пад прыгнётам? Давядзецца і ў нас пераканацца, што гэта непарыўныя, узаемазалежныя рэчы.

Канешне, шкада, што на гэтыя пераканання траціцца столькі часу. Што "гараць" нервы, лёсы. Але сённяшняя сітуацыя ад кожнага годнага і разумнага чалавека патрабуе намагання сіл і адказнасці. Не ў тым справа, што кожны з нас можа вырашыць свае праблемы, але ў тым, што разам мы здолеем выратаваць Радзіму. Мы нічым не горшыя за іншых — за чэхаў, палякаў ці кіргізаў. Мы горшыя толькі тым, што не хочам! Не хочам нават думаць нармальна. І тое, што пачалі бударажыць мазгі галоснасцю, вольнай прэсай, стаміла, палохае. Не хочам! І адказваць за сябе не хочам. І думаем, што нехта нам павінен, нехта зробіць за нас. Хто вінаваты, што ў нас такая ўлада? Улада? У нейкай ступені так: людзі, якія ведалі свае "магчымасці" і здагадваліся, пэўна, пра сваю няздольнасць, ірваліся і дасягнулі ўлады. Але хто іх абіраў?

Таму галоўнае: тыя, хто больш ведае, больш разумее, больш адукаваны ці больш за іншых перадумаў! Хопіць адседжвацца. Толькі з вамі ў нас з'явіцца шанц.

Я ведаю многа людзей, перакананых: я нічога не змяню, я на глабальнае не здольны, я пачакаю. Але падзеі, што ідуць "самі па сабе", маюць схільнасць развівацца ад дрэннага да яшчэ горшага. І кожны з нас апынецца ў будучыні — нават калі вельмі жадае зараз вярнуцца ў "добрае савецкае мінулае". А ў будучыні будзе цяжка і невыносна, калі ты нічога дзеля яе не зрабіў. Яна будзе не твая, гэта будучыня, некім змененая без цябе!

Жанна ЛІТВІНА, прэзідэнт Беларускай асацыяцыі журналістаў:

"Свабоднае слова загучыць на радыё, калі ў грамадстве стане каштоўнасцю асабістая думка чалавека"

— З гадавінай "Беларускай маладзёжнай", Жанна — наш апошні галоўны рэдактар...

Памятаеш, мы зыходзілі камандай? Дзе сёння каманда "Беларускай маладзёжнай"?

— Ва ўмовах, у якіх мы апынуліся пасля выгнання з Беларускага радыё, нават самы маналітны калектыў не мог бы захавацца цалкам. Трымацца яшчэ паўгода можна было, але год, паўтары гады без заробку, працаўладкавання проста немагчыма. І трэба зразумець людзей... Па вялікім рахунку, мы згубілі тых сталых журналістаў, у якіх было імя, быў "узрост майстроў". Але за іх не сорамна. Сёння Віталь Сямашка — намеснік генеральнага дырэктара дырэкцыі праграм тэлебачання, Уладзімір Дзюба —галоўны рэдактар другой праграмы радыё, Алена Радкевіч працуе на радыё "Свабода" у Празе, вы — тыя, хто ў газеце "Беларуская маладзёжная", выданні, якое захавала традыцыі і славутае імя... Далібог, гэтыя людзі занялі тыя нішы, якіх былі вартыя. Гэтыя людзі не разгубіліся. Яны не здрадзілі прафесіі — іх пазбавілі на нейкі час месца працы.

— Я шмат размаўляла напярэдадні гадавіны з многімі людзьмі. І многія дагэтуль разважаюць, ці была магчымасць захаваць станцыю. Былі ж і да мая 1994-га цяжкія, крызісныя часы — выжывалі. Успомні, як нябожчык Іван Іосіфавіч Садоўскі "прыкрываў" нас ад кампартыйнага гневу, — каб выжылі... Нам у газету лісты пішуць: "Беларускай маладзёжнай" не стала на хвалях — закрылася яшчэ адно вольнае "акно"...

— Калі ішла гэта "усеагульная" вайна з БМ з боку тагачаснага кіраўніцтва радыё, для ўсяго калектыву гэта былі сапраўды трагічныя дні. З цягам часу да мяне прыйшло асэнсаванне і разуменне, што гэта быў і зорны час "Беларускай маладзёжнай", якая дэманстравала еднасць і непахіснасць сваіх перакананняў. Тыя, хто працаваў тады ў "БМ", вартыя вялікай павагі за сваю цвёрдасць. Зараз я думаю: дзіўна, як па тых часах мы яшчэ так доўга існавалі ў дзяржаўнай структуры. Так доўга не маглі да нас падабрацца, не маглі нас знішчыць! Непараўнальныя з апошнімі гадамі існавання станцыі часы, калі рэдакцыяй кіравалі мае папярэднікі. Яны закладвалі фундамент таго калектыву, які сфарміраваўся потым і стаў равеснікам перабудовы. Кожнага з нас можна было пазбавіць месца працы, але журналіста, чалавека нельга было зламаць — ён чалавекам застаўся. І сапраўды прафесіяналам — калі гаварыць пра высокую годнасць нашай прафесіі.

Адзінае, што дагэтуль балюча ўспрымаю, — узровень няшчырасці (я выбрала самае далікатнае слова) з боку кіраўнікоў Дзяржтэлерадыё і новых кіраўнікоў. Узровень няшчырасці, з якім яны тлумачылі грамадству, чаму рэдакцыя не адноўлена. Сёння зразумела і відавочна: такая рэдакцыя не патрэбна была кіраўнікам Дзяржтэлерадыё. Яны разумелі, што рэдакцыя не здрадзіць сваім прынцыпам, што застанецца на пазіцыях аб'ектыўнай, прынцыповай ацэнкі рэчаіснасці, палітычнай сітуацыі ў краіне. Мы былі не патрэбныя. Мы не маглі існаваць. Нас не маглі аднавіць.

— Не маглі і не могуць?

— І не хочуць.

— Але, пэўна, і грамадства "даспее" некалі да таго, што не ўсё будзе залежыць ад волі кіраўнікоў. Дыялектыка. Ці прыпадуць гэтыя часы на наша жыццё, ці верыш ты, што адновіцца некалі "БМ"?

— Я думаю, ідылія "станцыя вярнулася, рэдакцыя зноў сабралася" немагчымая. Жыццё ўносіць карэктывы, мы сталеем... гэта абсалютна немагчыма! "Беларуская маладзёжная" — няхай яна неяк па-іншаму называецца, але адпавядае нашым прынцыпам — не можа сёння з'явіцца на Беларускім радыё. Ці тэлебачанні. Таму што не толькі іншадумства, але ўвогуле асабістае меркаванне на Дзяржтэлерадыё сёння забаронена. Яно знішчаецца, яно не патрэбнае, ад яго пазбаўляюцца.

Цяжка адмерыць часам, калі гэта стане магчымым. Гэта адбудзецца, калі ў грамадстве стане каштоўнай асабістая думка чалавека. Яго меркаванне, пазіцыя, перакананні, яго пошук шляхоў развіцця грамадства і дзяржавы.

Инна СТУДЗИНСКАЯ, журналист, Радио 101,2:

"Все равно остаются люди, которые будут встречать этот день, как праздник, много-много лет"

— Инна, уже полгода, как на волне FM работает Радио 101,2. Это "Белорусская молодежная" или нет?

— Нет, это, конечно, не "Белорусская молодежная". С одной стороны я говорю это с сожалением, с другой — все течет, все изменяется. Я уже не хочу заострять внимание на том, что "Белорусская молодежная" в теперешней обстановке при сегодняшней общественно-политической ситуации существовать не может. Будь мы теми, но на нынешних вольных хлебах, нас попросту прикрыли бы. Поэтому сейчас это информационно-музыкальный канал.

Что из "Белорусской молодежной"? Это хорошая качественная музыка, не стеб, не ширпотреб, не российская попса, а хорошая музыка на все вкусы, как было и на "БМ". И сейчас мы пытаемся заполнить вакуум информационный, утолить голод на объективную информацию. Пока, к сожалению, у нас нет политических, аналитических программ. Очень хотелось бы и есть кому делать... Сами понимаете: вышел указ президента о комиссии по радиочастотам, над нами угроза перерегистрации всех средств массовой информации. Один раз мы уже на своей шкуре испытали, как с нами могут обойтись, и... Я не говорю, что это инстинкт самосохранения. Это понимание того, что нужно выжить, стать на ноги, экономически окрепнуть, завоевать популярность и авторитет, чтобы знать: есть у нас слушатели, готовые, как за "Белорусскую молодежную", встать горой.

— Инна, и все-таки мы вместе проработали очень много. Всего у нас было, и хорошего, и незабываемого, яркого, может, я уже немножко идеализирую, как всякий стареющий — свою молодость... Скажи, как ты думаешь, день 2 февраля, кроме нас, "стариков", кто-нибудь помнит?

— Трудно сказать. Ты же помнишь "внутренние моменты" жизни "БМ". Всегда была какая-то группка энтузиастов, которые "провоцировали" и марафоны, и прямые эфиры, и юбилеи... Помнишь, как перед 25-летием за три дня встал вопрос, будем отмечать или нет? Но мобилизовались, в момент все организовали: была и торжественная часть, и "банкет", и очень теплые посиделки в новой пустой квартире Володи Дзюбы. И на 30-летие спохватились в последний момент. А "экспромт" получился великолепный! И я знаю, народ постарше помнит про этот день, прикидывает, где и как встретиться. Может, это и нормально, что не все помнят: и память у всех разная, и дела-заботы, но все равно останется ряд людей, которые будут встречать этот день, как праздник, много-много лет.

— Инна, "Белорусская молодежная" всегда отличалась тем, что вокруг этого "малого круга революционеров" толпилась талантливая и деятельная молодежь. Помнишь: мы никого не прогоняли, от нас плохие люди сами уходили. Но сколько оставалось! Так ли это сейчас?

— На Радио 101,2 у нас помещение небольшое — работающим на эфир тесно, но здесь постоянно народ молодой и бойкий. Причем обидно, что приходят к нам с очень хорошими идеями, авторскими программами, но чисто из-за отсутствия технических возможностей (монтировать, записывать, оформлять на уровне) мы просим подождать. Вот через полгодика. "Отвоюем" еще помещение, сделаем ремонт, оборудуем студию —тогда это будет возможно. Слава Богу, люди понимают. И иногда (вот как студентки сегодня) приходят делать рутинную черновую работу. Бесплатно. И я вот смотрю: прибывает вокруг нас нормальных ребят, тех, кто в детстве нас слушал, помнит наши программы...

— И приносят материалы и на 101,2, и к нам в газету. Как, кстати, и многие "наши": Кастусь Змицярэц, Сергей Ахрамович и Сергей Лабандиевский, Саша Хмельницкий...

— Видимо, это подтверждение того, что мы делаем одно дело. К тому же я была на некоторых, теперь уже зарубежных, станциях —у радио "Таллинн" есть партнер — газета "Спутник", например. Радио это радио. А самые интересные материалы, тот анализ, который возникает у гостя студии после общения со слушателями, появляются в газете. Нормальная форма сотрудничества. Мы можем развивать, дополнять друг друга.

не знікае бясследна

Ірына КУРАПАТКІНА, журналіст (а лепей дыджэй — ёсць такое зразумелае амаль ва ўсім свеце і прывабнае для Ірыны вызначэнне дзейнасці вядучага прамога эфіра):

"Я хачу, каб "Беларускай маладзёжнай" стала ўсё Беларускае радыё"

— Іра, на "Беларускую маладзёжную" вы з Вольгай Бабак, Алесем Хмяльніцкім прыйшлі студэнтамі і няштатнымі аўтарамі. Пасля канфліктнага закрыцця "маладзёжкі" маглі ўладкавацца на дзяржаўным радыё — патэнцыял, здольнасці і неабходныя веды, нават аўтарытэт (праграмы рабілі!) мелі. Між тым падзялілі з "маладзёжнікамі" лёс выгнаннікаў...

— Я ўвогуле ўдзячная лёсу, што першая рэдакцыя, у якую я зазірнула з мэтай "прайсці практыку", была "Беларуская маладзёжная". Самыя моцныя журналісты, самая адметная школа не толькі ў плане прафесійным, але і ў адносінах да жыцця, да свайго "рамяства". Сумленнасць, стабільнасць, вопыт. І ўзаемаадносіны.

Я б ніколі не адбылася як журналіст, калі б мне так не пашанцавала. Я лічу, мне проста вельмі пашанцавала, пашчасціла!

— Іра, што са спадчыны "Беларускай маладзёжнай" ёсць і чаго яшчэ не стае?

— Што ёсць? Асабіста для мяне гэта магчымасць працаваць у эфіры. Не проста магчымасць як пэўныя матэрыяльныя, фізічныя ўмовы — я магу працаваць, я вольна сябе адчуваю. Гэта толькі дзякуючы "Беларускай маладзёжнай". Таму што яшчэ ў той час гэтая станцыя на дзяржаўным радыё спрабавала зрабіць і рабіла сапраўдны музычна-інфармацыйны канал, "жывое радыё". Не зусім тое мы робім зараз, але шмат чаго ўзялі адтуль. Гэта свабодная манера шчырых зносін са слухачом, магчымасць слухаць тую музыку, якая падабаецца, гаварыць пра тыя праблемы, якія сапраўды хвалююць. Там мы рабілі гэта болей праз журналістыку, тут — праз музыку, але сам прынцып "эфір — гэта жыццё" застаўся. І гэта вельмі важна — для мяне менавіта, я не буду гаварыць за ўсіх.

Засталася і магчымасць рабіць патрэбнае. Адчуванне: тое, што робіш, — гэта важна.

А чаго не стае... У сённяшнім калектыве — нейкага арганізацыйнага пачатку. Я не скажу, што мы былі надта дысцыплінаванымі ў "Беларускай маладзёжнай", але... Тут шмат творчых асоб, усе крыху лахматыя, імклівыя ў сваіх памкненнях. Так што крыху дысцыплінаванасці... Але мы яшчэ маленькія. Радыё 101,2 толькі паўгода. Трэба было, каб 30 гадоў прайшло ў "Беларускай маладзёжнай", каб неабходнасць падпарадкавання свайго таленту, памкненняў, задумак агульнай справе ўспрымалася і існавала як завядзёнка, праўда? Важна, што мы на 101,2 ужо калектыў і каманда, якая працуе на адну мэту, адну ідэю, на свайго слухача. Гэта таксама спадчына "Беларускай маладзёжнай".

— "Беларускай маладзёжнай" спаўняецца 33. Праўда, "распялі" яе адразу пасля трыццацігоддзя... Але 33 — "Хрыстоў узрост", і па паданню, пасля пакут было адраджэнне... Ці магчыма і ў якой якасці адраджэнне "Беларускай маладзёжнай" на хвалях, шырока даступных слухачам? Дзякуй Богу, і ў грамадстве, і ў парламенце ўжо не крамольным лічыцца патрабаваць, каб сродкі масавай інфармацыі, у першую чаргу тэлебачанне і радыё, з дзяржаўных ператварыліся ў народныя, агульнанацыянальныя і не патрэбы ды выкрутасы уладаў апраўдвалі, а распавядалі пра тое, што сапраўды клапоціць падаткаплацельшчыка, ды працавалі так, як гэтаму падаткаплацельшчыку патрэбна, зразумела, даспадобы. Дык, можа, час спадзявацца на адраджэнне? Я не задавала гэтае пытанне старым "маладзёжнікам", тым, хто перажыў трагедыю станцыі, каго жыццё біла і б'е і хто ведае шмат "але"...

— Для мяне закрыццё "БМ" было таксама шокам, я ж толькі паспела "ўжыцца" ў калектыў... Але, можа, таму, што з шока пачала, застаўся такі запал?..

У ідэале мне хочацца, каб "Беларускай маладзёжнай" было ўсё Беларускае радыё. Каб яно было такім цікавым, праўдзівым, недзе зачэпістым. У прынцыпе сродкі масавай інфармацыі — такая рэч, якую ўлады нідзе не любяць. Але дайце магчымасць працаваць! Няхай людзі спрачаюцца, няай гэта будзіць розум, прымушае думаць.

Каб Беларускае радыё — усё — было такім, якім была "Беларуская маладзёжная", гэта было б і цікава, і ўплывова, і весела, і філасофскі мудра!

Радыё 101,2 зараз — гэта і крыху іншы стыль, і іншыя магчымасці. Гэта дыктуецца фарматам, дыяпазонам нашага радыё. Але мы маем вялікую колькасць талентаў, якія могуць і хочуць на нашым радыё працаваць. І — вось тэндэнцыя! — таленты зышлі ці зыходзяць з так званых дзяржаўных сродкаў масавай інфармацыі. На незалежныя студыі, у незалежныя газеты.

Але мне хочацца спадзявацца, што ўлада павінна зразумець: без апазіцыйных СМІ, апазіцыйных журналістаў яна, улада, увогуле не зможа існаваць. Вось калі яны зразумеюць, што ўзгадванне ў апазіцыйным друку працуе на іх перш за ўсё, тады сітуацыя будзе нармальнай. Уладзе варта заўважыць, што журналісты ў большасці сваёй разумныя людзі, яны "падкідваюць" вельмі неблагія ідэі, рашэнні, іх аналізы і прагнозы іншым часам куды больш каштоўныя, чым "паперкі" гатовага прыслужыць чыноўніка.

Ты Беларуская і маладзёжная
(Хоць за цябе і даюць мне пад дых).
Кожны радок і палосачку кожную
Вельмі люблю, бо люблю маладых!

Альфрэд ШУТАЎ, кампазітар, аўтар і слухач "Беларускай маладзёжнай" з 1963 года

Леонид СВИРИДОВ, журналист, РТР:

"Жаль, что общественные организации, партии, профсоюзы не осознали, как нужна молодежная газета"

— Сохранился ли дух "Белорусской молодежной"?+ Да. И в первую очередь в людях, которые там работали. Другое дело — не во всех. Может, потому, что за год до закрытия станции Кебичем появилось много новых людей, еще не успевших, не сумевших стать "своими".

Но и ваша газета, и новая радиостанция 101,2, и программы, что прорывались на телевидение, в 8 канал, — свидетельство живучести. И главное,ю вы вырастили поколение, и не одно, на духе "Белорусской молодежной". И "Дыялогі аб Радзіме", и этот невероятный "Радиоконтакт", и "Давайце пазнаёмімся", и "Фан-клуб", и "Альбаросика" — это же все в людях осталось!

— Конечно, ты мне польстил: газету и я, и те, кто ее делает, любят без меры, но и без меры готовы сечь — отлично понимаем, чего нам еще не хватает...

— И нормальные люди понимают: у вас нет денег, от этого все. Вы не в состоянии платить известным журналистам, содержать корсеть и нормальный офис, печататься с отличным качеством в Литве, как это делает "Белорусская деловая газета" или "Свобода". Но ведь не все измеряется полиграфической базой или качеством бумаги! И просто очень жалко, что общественные организации, считающие себя прогрессивными (про государство я не говорю — тут "особ статья"), или политические партии, или профсоюзы не задумываются о том, что должна нормально существовать нормальная молодежная газета! И им бы стоило подумать, как вам помочь, им стоило позаботиться о существовании молодежной газеты, если они хотят жить чуть дольше, чем одну избирательную кампанию или один президентский срок.

— Впрочем, нет худа без добра: период безденежья подарил нам прекрасных молодых авторов и читателей — тоже безденежных, но готовых работать, жить, действовать не во имя "вещного"...

— Это прекрасно! Но пусть будет услышан мой упрек. Ведь и вам, и нам, и нормальному обществу, которое, надеюсь, все-таки вызревает на этой земле, необходимо, чтобы и бескорыстных, и разумных, и убежденных, и гордых своей Беларусью людей становилось больше. Это будет и может быть быстрее, если число "пропитанных" духом "Белорусской молодежной" увеличится вместе с вашим тиражом.

З днём нараджэння, маладёжка!
Фота з архіваў "Беларускай маладзёжнай".

Матэрыялы падрыхтавала Таццяна НІЧЫПАРУК

ТВ -- программа на неделю

Понедельник, 5 февраля

Белорусское телевидение

17.00 Мультфильм. 17.15 ТВ -- школе. Белорусская литература. 4-й класс. Янка Мавр. Повесть "ТВТ". 17.35 "На добрый лад". Передача из Витебска. 17.50 Музыкальный антракт. 18.00 "Формула цветка". Телеочерк. 18.25 Экономикст. Недвижимость. 18.35 "Трижды один". Музыкальная передача MTV. 18.50 Новости (с сурдопереводом). 19.05 "Крок". "Риск-версия". Телеигра. 19.40 "Это мы не проходили..." Экономическая программа. 19.55 Телеанонс. 20.00 Концерт ансамбля народной музыки "Свята". 20.40 Колыбельная. 21.00 Панорама. 21.55 Музыкальный антракт. 22.05 Фильмотека. "Веселые ребята". Кинокомедия. 23.30 Телеанонс. 23.35 Мастерская. Художник В.Тихонов. 24.00 Новости.

ОРТ

5.00 Телеутро 8.00 Новости. 8.15 Секрет тропиканки". Сериал. 9.05 "Поле чудес". 9.55 Человек и закон. 10.20 "Дедушкина дудочка". Мультфильм. 10.30 "Угадай мелодию". 11.00 Новости (с сурдопереводом). 11.10 В эфире телерадиокомпания "Мир". "Сохрани себя". 11.50 Приключенческая комедия "Исповедь невидимки". 13.30 "Ералаш". 14.00 Новости (с сурдопереводом). 14.20 "Чудовищная сила". Мультсериал. 14.40 Марафон-15. 15.00 Звездный час. 15.35 "Элен и ребята". Молодежный сериал. 16.00 Джэм. 16.30 "Семь дней спорта". 17.00 Новости. 17.20 "Секрет тропиканки". Сериал. 18.10 Час пик. 18.35 "Угадай мелодию". 19.00 "Мы". Авторская программа В.Познера. 19.45 "Спокойной ночи, малыши!". 19.55 Реклама. 20.00 Время. 20.30 "Операция". 20.40 Реклама. 20.50 Криминальный сериал "Метод Крекера". 21.45 Э.Радзинский. "Загадки истории. Григорий Распутин". Передача 1-я. 22.30 Новости. 22.40 Фильм Олега Ковалова "Сады скорпиона" до 0.30.

Канал "Россия"

6.30 Время деловых людей. 7.00, 10.00, 16.00, 19.00, 22.00 Вести. 7.25 Требуются... Требуются... 7.30 "Что день грядущий..." 7.35 Ритмика. 7.50 Всего понемногу. 8.40 Телегазета. 8.45 Империя игр. "Гладиаторы". 9.35 Новая линия. 9.50 Ключевой момент. 10.20 Милицейская хроника. 10.30 "Море. Скалы. Палафружель". Док. фильм 15.05 Там-там новости. 15.20 Праздник каждый день. 15.30 Компас "Роста" у "Самовара". 16.20 Новая линия. "Депеша". 16.50 Мульти-пульти. 17.00 Вас приглашает... 17.15 Спасение 911. 18.10 L-клуб. 19.25 Подробности. 19.35 "Своевременная смерть". Худ.фильм (Великобритания). Часть 1-я. 20.50 Момент истины. 21.40 Репортер. 22.30 Река времени. 22.35 Автомиг. 22.40 "Спрут-5". Худ.фильм (Италия). 7-я серия.

Санкт-Петербург

12.00, 15.30, 18.30, 21.45 Информ ТВ. 12.10 "Гром в раю". Худ. фильм. 13.00 Скорая помощь. 13.30 Советы садоводам. 13.40 Ура! Комедия. "За двумя зайцами". Худ. фильм. 14.55 Пой с нами. 15.15 Стиль жизни. 15.40 "Немецкая волна". 16.00 "Европейский калейдоскоп". 16.30, 18.05, 18.55 Музыкальный момент. 16.35 Рецепт. 16.45 "Страсти-мордасти". 17.00 Мультфильм. 17.10 Золотой ключ. 17.25 "Душа камня". 18.10 Большой фестиваль. 18.50 Спортивные новости. 19.00 "Гром в раю". Худ. фильм. 19.50 Телеслужба безопасности. 20.00 Наше кино. "Свободная от мужчин". Премьера (Россия). 21.15 Экспресс-кино. 21.30 Мультфильм для взрослых. 22.00 Спорт, спорт, спорт... 22.10 День рождения. 22.20 Телекомпакт. 23.00 Хоккей. Чемпионат МХЛ. СКА -- "Спартак" (Москва). 3-й период.

Вторник, 6 февраля

Белорусское телевидение

7.30 Утренний коктейль. 7.50 Экономикст. 8.00 Новости. 8.15 Автопарк. 8.30 Бездельник. 9.00 ТВ - школе. Белорусская литература. 4-й класс. Янка Мавр. Повесть "ТВТ". 9.20 "Вестгейт". Телесериал (США). 10.15 "Кошка, которая гуляла сама по себе". Мультфильм. 11.30 "И счастье, и гордость, и слава". К 250-летию руководителя восстания 1794 года в Беларуси и Литве Тадэуша Костюшки. 12.10 "Музыка без границ". Музыкально-информационная программа. 12.50 "Люди на болоте. Полесская хроника". 5-я серия "Сугробы на дорогах". 15.00 Новости. 15.15 Торговый дом. 15.30 "Художник Александр Иванов", "Памяти павших домов". Док.фильмы. 16.20 ТВ - школе. Музыка. 6-й класс. Роль музыки в жизни человека. 16.50 "Все про все". 17.10 "Страна чудес". Телеочерк. 17.20 Уроки Н.Новожиловой. 17.50 Музыкальный антракт. 18.00 "Здравствуйте, люди!" Док.фильм. 18.25 Экономикст. 18.35 "Трижды один". Музыкальная передача MTV. 18.50 Новости (с сурдопереводом). 19.05 "Жаркое лето 41-го..." К 55-летию начала Великой Отечественной войны. 19.40 "Вестгейт". Телесериал (США). 20.40 Колыбельная. 21.00 Панорама. 21.55 Музыкальный антракт. 22.05 "Звезды" на экране. Катрин Денев в худ. фильме "Индокитай" (Франция). 2-я часть. 23.25 "Супергол". Обзор матчей европейских футбольных чемпионатов. 24.00 Новости.

ОРТ

5.00 Телеутро. 8.00 Новости. 8.15 "Секрет Тропиканки". 9.05 "Мы". Авторская программа В.Познера. 9.45 Смехопанорама. Ведущий Е.Петросян. 10.15 "Девочка и лев". Мультфильм. 10.30 "Угадай мелодию". 11.00 Новости (с сурдопереводом). 11.10 В эфире телерадиокомпания "Мир". "Мы и рынок". 11.50 "Люди и манекены". 4-я серия. 13.10 "Т.С.Н" ("Телевизионная служба новостей") Сериал. 14.00 Новости (с сурдопереводом). 14.20 "Чудовищная сила". 14.40 Кварьете "Веселая квампания". 14.50 Мультитроллия. 15.10 Волшебный мир, или Синема. 15.35 "Элен и ребята". 16.00 ...До шестнадцати и старше. 16.30 "Семь дней спорта". 17.00 Новости. 17.20 "Секрет тропиканки". 18.10 Час пик. 18.35 "Угадай мелодию". 19.00 "Тема". 19.45 "Спокойной ночи, малыши!". 19.55 Реклама. 20.00 Время. 20.30 "Операция". 20.40 Реклама. 20.50 Лев Свердлин в комедии Якова Протазанова "Насреддин в Бухаре".1.21.30 + 10 передача. 22.25 Москва - Кремль. 22.45 Новости. 22.55 "50 Х 50". Телешоу. 23.45 "Т.С.Н" ("Телевизионная служба новостей"). 0.35 "Семь дней спорта" до 1.05.

Канал "Россия"

6.30 Время деловых людей. 7.00, 10.00, 16.00, 19.00, 22.00 Вести. 7.25 Требуются... Требуются... 7.30 "Что день грядущий..." 7.35 Ритмика. 7.50 Телегазета. 9.50 Ключевой момент. 10.20 Милицейская хроника. 10.30 Музыкальный экспромт. 10.40 "Волшебный школьный автобус". Мультсериал. 11.10 Новая линия. 11.25 Чемпионат мира по биатлону. Командные гонки. Мужчины. 13.55 Чемпионат мира по биатлону. Командные гонки. Женщины. 15.10 Там-там новости. 15.25 "Одиссея". Худ.фильм. 15.50 Месяцеслов. 16.20 Новая линия. 16.50 Клип-антракт. С.Лазарева. 16.55 Ваше право. 17.10 Музыка на десерт. "Малахитовая шкатулка". 17.25 Устами младенца. 17.55 Кино с продолжением. "Петербургские тайны". 19.25 Подробности. 19.35 Премьера телеэкрана. "Мэкки-Нож" Худ. фильм (США). 21.45 Экран криминальных сообщений. 22.30 Река времени. 22.35 Автомиг. 22.40 Рек-тайм. 22.55 "Спрут-5". Худ.фильм (Италия). 8-я серия.

Санкт-Петербург

12.00, 15.30, 18.30, 21.45 Информ ТВ. 12.10 "Гром в раю". Худ.фильм. 13.00 Скорая помощь. 13.30 Советы садоводам. 13.40 Наше кино. "Свободная от мужчин". Премьера (Россия). 14.55 Экспресс-кино. 15.10, 18.55, 22.20 Музыкальный момент. 15.15 Стиль жизни. 15.40 "Немецкая волна". 16.00 "Дом кино" представляет Анджея Вайду, Кшиштофа Занусси, Да-ниэля Ольбрыхского, Гражину Шаполовску и др. 16.30 Детское ТВ. Ребятам о зверятах. 17.00 По всей России. 17.10 Показывает Ленинградская областная телекомпания. 18.10 Большой фестиваль. 18.50 Спортивные новости. 19.00 "Гром в раю". Худ.фильм. 19.50 Телеслужба безопасности. 20.00 "Цвет граната". Худ. фильм (Армения). 21.15 Исторический альманах. 22.00 Спорт, спорт, спорт... 22.10 День рождения. 22.25 "Бал". Телеспектакль.

Среда, 7 февраля

Белорусское телевидение

7.30 Утренний коктейль. 7.50 Экономикст. 8.00 Новости. 8.15 "Волшебный журавль". Фильм-концерт. 8.45 Мультфильм. 9.00 ТВ - - школе. Музыка. 6-й класс. Роль музыки в жизни человека. 9.30 "Вестгейт". Телесериал (США). 10.25 Мультфильмы. 11.05 Зорная ростань. Телеконкурс молодых артистов эстрады. Брестско-Могилевский тур. 11.45 Видимо-невидимо. 12.45 "Люди на болоте. Полесская хроника". 6-я серия "Рождественские морозы". 15.00 Новости. 15.15 "Оттепель". Док. фильм. 15.35 Мультфильмы. 15.55 "За синими ночами". Худ. фильм. 1-я серия. 17.00 К 75-летию народного писателя Беларуси Ивана Мележа. "Это незабываемое время". Телеочерк. 17.25 "Легкий хлеб". Короткометражный худ. фильм. 17.50 Музыкальный антракт. 18.00 Кредо. 18.15 "Белвидеоцентр" представляет: "Минск. Музыка спортивных арен". Док.фильм. 18.25 Экономикст. 18.35 "Трижды один". Музыкальная передача MTV. 18.50 Новости (с сурдопереводом). 19.05 "Темная комната". 19.40 "Вестгейт". Телесериал (США). 20.40 Колыбельная. 21.00 Панорама. 21.55 Музыкальный антракт. 22.05 "Прекрасная спорщица". Худ.фильм (Франция). 1-я серия. 23.20 Королевская охота. 24.00 Новости.

ОРТ

5.00 Телеутро. 8.00 Новости. 8.15 "Секрет Тропиканки". 9.05 "Тема". 9.45 "В мире животных" (с сурдопереводом) 10.20 "Котенок по имени Гав". Мультфильм. 1-я история. 10.30 "Угадай мелодию". 11.00 Новости (с сурдопереводом). 11.10 В эфире телерадиокомпания "Мир". "Контакт - деловое сотрудничество стран Содружества". 11.50 Андрей Болтнев в сериале "Противостояние". 1-я серия. 12.55 "Козленок". Мультфильм. 13.05 "Т.С.Н" ("Телевизионная служба новостей"). 14.00 Новости (с сурдопереводом). 14.20 "Чудовищная сила". 14.40 Кактус и Ко. 14.50 Доми-соль. 15.10 Зов джунглей. 15.35 "Элен и ребята". 16.00 "Тет-а-тет". 16.30 "Семь дней спорта". 17.00 Новости. 17.20 "Секрет Тропиканки". 18.10 Час пик. 18.35 "Угадай мелодию". 19.00 "В поисках утраченного". Ведущий Г.Скороходов. 19.45 "Спокойной ночи, малыши!". 19.55 Реклама. 20.00 Время. 20.30 "Операция". 20.40 Реклама. 20.50 Олег Янковский и Александр Абдулов в фильме "Храни меня, мой талисман". 22.05 "Театр + TV". Михаил Козаков. 22.50 Новости. 23.00 "Т.С.Н" ("Телевизионная служба новостей"). 23.50 "Семь дней спорта". 0.20 "Всем - спасибо!" Телефильм до 1.55.

Канал "Россия"

6.30 Время деловых людей. 7.00, 10.00, 16.00, 19.00, 22.00 Вести. 7.25 Требуются... Требуются... 7.30 "Что день грядущий..." 7.35 Ритмика. 7.50 Всего понемногу. 8.40 Телегазета. 8.45 Крестьянский вопрос. 9.05 Площадь искусств. 10.25 Чрезвычайный канал. "Живем и любим". 10.35 "Самая легкая лодка в мире". 11.15 Новая линия. * * * 15.05 Там-там новости. 15.20 Праздник каждый день. 15.30 Компас "Роста". 16.20 Дальний Восток. 16.50 От "винта". 17.05 Никто на забыт. 17.10 Кипрас Мажейка. "Параллели". 17.25 Своя игра. 17.55 Кино с продолжением. "Петербургские тайны". 19.25 Подробности. 19.35 "Санта-Барбара". Худ.фильм. 20.30 "Городок". Развлекательная программа. 21.10 Чрезвычайный канал. 22.30 Река времени. 22.35 Автомиг. 22.40 Лад-экран. 23.35 Аниматека.

Санкт-Петербург

12.00, 15.30, 18.30, 21.45 Информ ТВ. 12.10 "Гром в раю". Худ. фильм. 13.00 Скорая помощь. 13.30 Советы садоводам. 13.40 "Цвет граната". Худ. фильм (Армения). 14.55, 18.55, 22.20 Музыкальный момент. 15.00 Мультфильм. 15.15 Стиль жизни. 15.40 "Немецкая волна". 16.00 Исторический альманах. 16.30 Детское ТВ. "Лучше хором". К 40-летию детского хора радио. 17.10 Показывает Ленинградская областная телекомпания. 18.10 Большой фестиваль. 18.50 Спортивные новости. 19.00 "Гром в раю". Худ.фильм. 19.50 Телеслужба безопасности. 20.00 "Рэп. Не просто рифма..." Телефильм (Франция). 20.55 Дела городские. 21.10 Блеф-клуб. 22.00 Спорт, спорт, спорт... 22.10 День рождения. 22.25 Америка встречает "На-На".

Четверг, 8 февраля

Белорусское телевидение

7.30 Утренний коктейль. 7.50 Экономикст. 8.00 Новости. 8.15 "Я помню чудное мгновенье..." Фильм-концерт. 9.05 "Вестгейт". Телесериал (США). 10.00 Мультфильм. 10.10 "Остров погибших кораблей". Худ.фильм. 1-я и 2-я серии. 12.25 Музыкальный салон Элеоноры Езерской. "Все начинается с любви..." 13.05 "Люди на болоте. Полесская хроника". 7-я серия "Дни надежд". 15.00 Новости. 15.15 "Рукописи Пушкина". Док.фильм. 15.40 "За синими ночами". Худ. фильм. 2-я серия. 16.50 ТВ - школе. Белорусская литература. 7-й класс. Стихи Максима Богдановича. 17.20 Гости в дом. 17.50 Музыкальный антракт. 18.00 К 75-летию народного писателя Беларуси Ивана Мележа. Торжественный вечер. 18.50 Новости (с сурдопереводом). 19.05 К 75-летию народного писателя Беларуси Ивана Мележа. Продолжение торжественного вечера. 20.40 Колыбельная. 21.00 Панорама. 21.55 Музыкальный антракт. 22.05 "Прекрасная спорщица". Худ.фильм. 2-я серия. 23.20 "Крок". Программа для молодежи. 23.50 Мультфильм для взрослых. 24.00 Новости.

ОРТ

5.00 Телеутро 8.00 Новости 8.15 "Секрет Тропиканки". 9.05 "В поисках утраченного". Ведущий Г.Скороходов. 9.45 "Клуб путешественников" (с сурдопереводом). 10.30 "Котенок по имени Гав". Мультфильм. 2-я история. 10.40 Смак. 11.00 Новости (с сурдопереводом). 11.10 В эфире телерадиокомпания "Мир". "Под крышей мира". 11.50 "Противостояние". Сериал. 2-я серия. Часть 1-я. 12.50 "Седой медведь". Мультфильм. 13.05 "Т.С.Н" ("Телевизионная служба новостей"). 14.00 Новости (с сурдопереводом). 14.20 "В лесной чаще". Мультфильм. 14.40 Лего-го!. 15.10 Тин-Тоник. 15.35 "Элен и ребята". 16.00 Рок-урок. 16.30 "Семь дней спорта". 17.00 Новости. 17.20 "Секрет Тропиканки". 18.10 Час пик. 18.35 Лотто "Миллион". 19.00 "Один на один". 19.45 "Спокойной ночи, малыши!". 19.55 Реклама. 20.00 Время. 20.30 "Операция". 20.40 Реклама. 20.50 Катрин Денев и Омар Шариф в мелодраме "Майерлинг". 23.10 Новости. 23.20 Музобоз-92. 0.00 "Т.С.Н." ("Телевизионная служба новостей"). 0.50 Хоккей. Чемпионат МХЛ. "Спартак" (Москва) - "Ак Барс" (Казань). 3-й период до 1.30.

Канал "Россия"

6.30 Время деловых людей. 7.00, 10.00, 16.00, 19.00, 22.00 Вести. 7.25 Требуются...Требуются... 7.30 "Что день грядущий..." 7.35 Ритмика. 7.50 Всего понемногу. 8.30 Телегазета. 8.35 Крестьянский вопрос. 8.55, 10.20 "Санта-Барбара". Худ.фильм. 9.50 Милицейская хроника. 11.15 Новая линия. 14.15 Чемпионат мира по биатлону. 7,5 км. Женщины. 16.20 Новая линия. "Погасшая звезда?" 16.50 Эксповидео. 17.05 Юбилейный вечер "Радио России". 17.55 Кино с продолжением. "Петербургские тайны". 19.25 Подробности. 19.35 "Санта-Барбара". Худ. фильм. 20.30 Маски-шоу. 21.10 Домино Михаила Боярского. 21.40 Киноафиша. 22.30 Река времени. 22.35 Автомиг. 22.40 Антреприза. 23.25 Экран криминальных сообщений.

Санкт-Петербург

12.00, 15.30, 18.30, 21.45 Информ ТВ. 12.10 "Гром в раю". Худ.фильм (США). 13.00 Скорая помощь. 13.30 Советы садоводам. 13.40 "Бал". Телеспектакль. 14.55 "Экология для всех. Вода". Телефильм (Германия). 15.10, 16.55, 18.55 Музыкальный момент. 15.15 Стиль жизни. 15.40 "Немецкая волна". 16.00 Телешансон. 16.25 "Ржавые провода". Музыкальное приложение к "Зебре". 17.00 По всей России. 17.10 Показывает Ленинградская областная телекомпания. 18.10 Большой фестиваль. 18.50 Спортивные новости. 19.00 "Гром в раю". Худ.фильм (США). 19.50 Телеслужба безопасности. 20.00 300-летию флота российского посвящается. "Адмирал Крузенштерн". 20.20 Песни Олега Кваши. 20.55 "Золотой Телец". Развлекательная программа. 22.00 Спорт, спорт, спорт... 22.10 День рождения. 22.20 Личное дело.

Пятница, 9 февраля

Белорусское телевидение

7.30 Утренний коктейль. 7.50 Экономикст. 8.00 Новости. 8.15 "Хранители". Док. фильм. 9.00 ТВ -- школе. Белорусская литература. 7-й класс. Стихи Максима Богдановича. 9.30 "Золотая сорока". Телевизионный спектакль. 11.00 Страницы прошлого. Народный артист СССР Игорь Моисеев. 11.50 "Люди на болоте. Полесская хроника". 8-я серия "Глубокая борозда". 15.00 Новости. 15.15 "Последняя дорога". Худ.фильм. 16.50 "И дух смирения, терпения, любви..." Док.фильм. 17.20 "Вспоминая былое..." Поэт Василий Макаревич. 17.50 Музыкальный антракт. 18.00 "Крок". "Город, которого нет". Видеофильм. 18.25 Экономикст. 18.35 "Трижды один". Музыкальная передача MTV. 18.50 Новости (с сурдопереводом). 19.05 "Международный курьер". События, факты, комментарии. 19.40 "Вестгейт". Телесериал. 20.40 Колыбельная. 21.00 Панорама. 21.55 Музыкальный антракт. 22.05 "Прекрасная спорщица". Худ.фильм. 3-я серия. 23.20 Телевизионный Дом кино. Международный кинофестиваль "Лики любви: "Мисс и мистер Синема". 23.50 Мультфильм для взрослых. 24.00 Новости. 0.15 Акколада. Музыкально-развлекательная программа.

ОРТ

5.00 Телеутро. 8.00 Новости. 8.15 "Секрет Тропиканки". 9.05 "Один на один". 9.45 "Играй, гармонь!". 10.15 "Котенок по имени Гав". Мультфильм. 3-я история. 10.25 "Пока все дома". 11.00 Новости (с сурдопереводом). 11.10 В эфире телерадиокомпания "Мир". "От пятницы до пятницы". Занимательные сюжеты из стран Содружества". 11.50 "Противостояние". Сериал. 2-я серия. Часть 2-я. 13.05 "Т.С.Н" ("Телевизионная служба новостей"). 14.00 Новости (с сурдопереводом). 14.20 "Девочка и слон". Мультфильм. 14.40 "Человек за ширмой". Экранизация рассказов Аркадия Аверченко. Часть 2-я. 15.00 Фильм-сказка. "Царевич Проша". 16.30 "Семь дней спорта". 17.00 Новости. 17.20 "Секрет Тропиканки". 18.10 "Дикое поле". 18.25 Человек и закон. 18.55 "Поле чудес". 19.45 "Спокойной ночи, малыши!". 19.55 Реклама. 20.00 Время. 20.35 Реклама. 20.45 "Детективное агентство "Лунный свет". Сериал. 21.40 Взгляд. 22.25 Новости. 22.35 Ночной кинозал. Эксцентрическая комедия "Кара небесная". 0.20 "Семь дней спорта". 0.50 "Гонки по вертикали". 1-я серия до 1.55.

Канал "Россия"

6.30 Время деловых людей. 7.00, 10.00, 16.00, 19.00, 22.00 Вести. 7.25 Требуются...Требуются... 7.30 "Что день грядущий..." 7.35 Ритмика. 7.50 Всего понемногу. 8.40 Телегазета. 8.45 Крестьянский вопрос. 9.05 "Санта-Барбара". Худ.фильм. 10.20 Милицейская хроника. 10.30 Торговый дом. "Ле Монти". 10.45 Мульти-пульти. 11.15 Новая линия. "Профессия - - изобретатель". 13.50 Чемпионат мира по биатлону. 10 км. Мужчины. 15.50 Месяцеслов. 16.20 Новая линия. 16.35 Дисней по пятницам. "Патруль Б.Р.А.Т." Худ. фильм. 18.15 Мульти-пульти. 18.25 Правительственные будни. 19.25 Подробности. 19.35 "Санта-Барбара". Худ. фильм. 20.30 Анализы недели. 21.10 "К-2" представляет: Роман Виктюк и Николай Петров в программе "Сюжет". 22.30 Река времени. 22.35 Автомиг. 22.40 "Оставайтесь в шляпе". 23.10 Премьера телеэкрана. "Когда опаздывают в загс". Худ. фильм.

Санкт-Петербург

12.00, 15.30, 18.30, 21.45 Информ ТВ. 12.10 "Гром в раю". Худ.фильм. 13.00 Скорая помощь. 13.30 Советы садоводам. 13.40 Антре. Цирковая программа. 14.00 Актерский клуб. 14.30 "Тысяча и одна ночь". 15.10, 16.20, 18.55 Музыкальный момент. 15.15 Стиль жизни. 15.40 "Немецкая волна". 16.00 "Старое танго". В.Стржельчик. 16.30 Детское ТВ. "Там, где живет Паутиныч". "Семь пятниц на неделе". 17.10 Показывает Ленинградская областная телекомпания. 18.10 Большой фестиваль. 18.50 Спортивные новости. 19.00 "Гром в раю". Худ.фильм. 19.45 Телеслужба безопасности. 19.55 "Пиросмани". Худ.фильм. 21.25 Вокруг театра. Приглашает Л.Казарновская. 22.00 Спорт, спорт, спорт... 22.10 День рождения. 22.20 "Парад парадов". Музыкальное шоу. 23.00 "Лабиринт любви". Худ.фильм.

Суббота, 10 февраля

Белорусское телевидение

8.00 Новости. 8.15 Уроки Н.Новожиловой. 8.45 Созвучие. Передача из Гомеля. 9.05 Все про все. 9.30 "Ералаш". Юмористический журнал. 9.50 Европейская двадцатка. Музыкальная программа MTV. 10.35 Здоровье. Кардиологические заболевания. Прямая линия. 11.15 "Лада ОМС" представляет: "Моя любовь, моя печаль". Телесериал (Бразилия). 12.15 Бонтон. 1-й фестиваль авангардной моды в Минске. 13.10 "Мир природы и увлечений". 14.00 Многоголосие. 14.30 Олимпийский силуэт. Принимает участие президент НОК Беларуси В.Рыженков. 14.50 Белорусский дом. Художественно-публицистическая программа. 15.30 "Моя любовь - оперетта!" Бенефис Натальи Гайды. 17.15 Открытый чемпионат Беларуси по боксу. 17.45 Зорная ростань. Телеконкурс молодых артистов эстрады. Брестско-Могилевский тур. 18.25 Галерея. Заслуженный артист Республики Беларусь Александр Подобед. Авторская программа Т.Егоровой. 19.00 "Небесные ласточки". Худ.фильм. 1-я серия. 20.05 Банка комиксов. 20.40 Колыбельная. 21.00 Новости. 21.45 Вечерний иллюзион. "Вояж". Худ.фильм (США). 23.25 Видимо-невидимо.

ОРТ

6.45 Телеканал "Подъем!". 7.45 Слово пастыря. Митрополит Кирилл. 8.00 Новости. 8.10 Телеканал "Подъем!" (Продолжение). 9.30 "Не зевай!". 10.00 Утренняя почта. 10.35 Смак. 10.55 Театр на Малой Бронной и его друзья. 12.10 Василий Шукшин в фильме "Печки-лавочки". 14.00 Новости (с сурдопереводом). 14.20 В мире животных. 15.00 "Окно в Европу". Ведущий Д.Киселев. 15.30 Бомонд. 15.50 Веселые истории в журнале "Ералаш". 16.10 "Счастливый случай". 17.00 Новости. 17.20 "Телескоп". 18.00 "Золотая серия". Год 1978-й. "Судьба". Часть 1-я. 19.45 "Спокойной ночи, малыши!". 19.55 Реклама. 20.00 Время. 20.35 Реклама. 20.45 "Судьба". Часть 2-я. 22.00 "Брэйн-ринг". 22.50 Новости. 23.00 "Коллекция Первого канала". Фильм Джорджа Лукаса "Американские граффити". 0.50 "Гонки по вертикали". 2-я и 3-я серии до 3.05.

Канал "Россия"

7.00, 13.00, 19.00, 22.00 Вести. 7.25 "Что день грядущий..." 7.30 "Вовкулакия, или Загадка доктора Никодима". 7.45 Дружный хоровод. 8.05 Этикетка. 8.15 Большой хоккей. 8.55 Парламентская неделя. 9.40 "Пушкин и судьбы русской культуры". 10.10 "Как жить будем?" 10.55, 22.30, 23.40 Служба 299-00-00. 11.10 Футбол без границ. 11.50 "Мыльная опера". 12.10 "Поэт в России - больше, чем поэт". 12.40 Караоке по-русски. 13.20 Де-факто. 13.35 "Эмили". Телефильм. 14.30 Пилигрим. 15.15 Сигнальный экземпляр. 15.25 Кинотеатр повторного фильма. "Станционный смотритель". 16.35 Империя игр. "Гладиаторы". 17.25 Чемпионат мира по биатлону. Эстафета. Женщины. 18.25 "Комедия положений. Фредди Старр". Фильм 9-й. 19.25 Субботний вечер со Львом Лещенко. 21.05 Совершенно секретно. 22.45 Река времени. 22.50 Автомиг. 22.55 Звуковая дорожка. 23.55 "Адамово яблоко".

Санкт-Петербург

8.25 "Актуально-насущно". 9.00 Стиль жизни. 9.15 День рождения. 9.20 Мультфильм. 9.30 Кубок мира по лыжным гонкам. Мужчины. 30 км. 12.00 И все былое... 12.40 Ток-шоу "Наобум". Владимир Рецептер. 13.10 "А.С.Пушкин. Последние дни". 13.40 Телеканал "Еще одна Россия". 15.10 Мультфильм. 15.30, 18.30, 21.00 Информ ТВ. 15.45 Мы и банк. 16.25 Зебра. 17.10 Канал "Не хочешь - не смотри". 17.55 "Ничего, кроме..." 18.10 Большой фестиваль. 18.50 "Тайные обожатели". Худ.фильм (США). 20.25 "Мойка,12". Репортаж, посвященный дню памяти А.С.Пушкина. 21.15 "Музыканты". Криминальная история сериала "Уик-энд с детективом". 21.55 Роми Шнайдер в худ.фильме "Главное - любить" (Франция). 23.45 Музыкальный рай.

Воскресенье, 11 февраля

Белорусское телевидение

8.00 "Один за всех". Фильм-концерт. 8.40 "Телебом". "Хали-Хало-95" в Новополоцке. 9.25 "Конон". Мультсериал. 9.50 Лучшие хиты MTV. 10.20 Туробъектив. Путешествия, встречи, отдых. 10.40 Все нормально, мама! Развлекательная программа. 11.10 Арсенал. Программа для армейцев. 11.40 "Лада ОМС" представляет: "Моя любовь, моя печаль". Телесериал (Бразилия). 12.40 Автопарк. 12.55 Фристайл. Кубок Европы. Послесловие. 13.15 "Премьера". Творческое об"единение "Телефильм" представляет: фильм-спектакль "Черный квадрат". 15.00 Кубок Беларуси по мини-футболу. Финал. 2-й тайм. 15.45 Мост. 16.10 "Дикий юг". Научно-популярный сериал, 1-я серия. 16.45 Театр в кресле. 17.25 Гости в дом. Египетские зарисовки. 17.35 Бездельник. 18.05 Компьютерный полигон. 18.30 По вашим просьбам. "Небесные ласточки". Худ.фильм. 2-я серия. 19.40 Колыбельная. 20.00 Резонанс. 20.50 Новости-ТВ. 21.05 Ток-шоу "Карамболь". 21.40 "Синема". "Главное - любить". Худ.фильм (Франция). 23.45 "Нов и К" представляет: "Бархатный сезон". Музыкально-развлекательная программа.

ОРТ

6.50 Тираж "Спортлото". 7.00 Телеканал "Подъем!". 8.00 Новости. 8.10 Телеканал "Подъем!" (Продолжение). 9.25 Пока все дома. 10.00 Утренняя звезда. 10.45 Из первых рук. 10.55 "Служу России!" "Военный курьер". 11.25 "Играй, гармонь!". 11.55 В городе N. 12.25 Под знаком "Пи". 12.55 Смехопанорама. Ведущий Е.Петросян. 13.30 Приключенческий сериал "Пираты". 14.00 Новости (с сурдопереводом). 14.20 "Самодержцы Российские". Музыкальный театр Георгия Свиридова. 15.20 Клуб путешественников. 16.05 "Как-то раз". 16.15 Мультфейерверк: "Легенды острова сокровищ", "Приключения Вуди и его друзей". 17.00 Новости. 17.20 Веселые истории в журнале "Ералаш". 17.40 Футбольное обозрение. 18.10 Песня-96. 18.55 КВН. Международный фестиваль. 20.55 Реклама. 21.00 Воскресенье. 21.45 Реклама. 21.50 Новости спорта (без публикации). 22.00 "Детективное агентство "Лунный свет". 22.50 Новости. 23.00 Любовь с первого взгляда. 23.35 "Поколение i-95". 0.15 "Назначение". Телефильм до 1.40.

Канал "Россия"

7.00, 13.00, 19.00, 22.00 Вести. 7.25 "Что день грядущий..." 7.30 Теремок. 7.45 Первый дубль. 8.00 Наш сад. 8.30 Твои возможности, человек. 9.00 Доброе утро. "Завтрак для чемпионов". 9.30 Атыбаты... 10.00 Вести в одиннадцать. 10.15 Русское лото. 10.55 В мире авто- и мотоспорта. 11.25 Звёзды мирового экрана. 12.15 Театр моей памяти. Программа В.Смехова. 12.45 Горячая десятка. 13.20 Не вырубить... 13.35 "Эмили". Телефильм. 14.30 Книжная лавка. 15.00 В мире животных. 15.55 Чемпионат мира по биатлону. Эстафета. Мужчины. 17.00 Волшебный мир Диснея. "Чокнутый", "Винни Пух". 17.55 "Снимается кино..." 18.00 Колесо истории. 19.25 Сделано в Голливуде. Пол Ньюман в фильме "Цвет денег". 21.40 Телекросс. 22.30 Служба 299-00-00. 22.45 Река времени. 22.50 Автомиг. 22.55 У Ксюши.

Санкт-Петербург

8.00 Это ваш день. 8.25 Целительное слово. 9.00 Кубок мира по лыжным гонкам. Женщины. 15 км. 10.10, 11.35 Музыкальный момент. 10.15 Стиль жизни. 10.30 День рождения. 10.35 Храм. 11.05 Слово -- депутатам. 11.40 "Филипп Траум". Худ.фильм. 1-я и 2-я серии. 13.50 Классика-5. "Обыкновенная" история Валентина Цыдыпова. Классика и будущее. Мирослав Култышев. 14.55 Детское ТВ. Золотой ключ. Сказка за сказкой. 15.55 Чемпионат Италии по футболу. 18.00 Пой с нами. 18.30 Информ ТВ. 18.50 Ура! Комедия. Луи де Фюнес в худ.фильме "Большие каникулы" (Франция). 20.20 Посмотрим. Анонс телепрограмм. 20.35 Телешансон. 21.00 Международное обозрение. 21.25 "Ноу смокинг". 22.10 Кубок мира по лыжным гонкам. 22.25 "Не будите спящего полицейского". Премьера худ.фильма (Франция).

Прайшоў першы форум — няхай крыху комам

Тры дні ішоў Усебеларускі (праўда, потым па кулуарах пранеслася, што гэтае слова ў назве вырашана больш не ўжываць) маладзёжны форум "Дыялог дзеля будучыні". Энтузіязм і эмоцыі "спікера" форума Святланы Каралёвай, безумоўна, яго ратавалі. Але тое, што рыхтавала яго Нацыянальная Рада, якая палічыла магчымым выйсці на форум, не разабраўшыся са сваімі ўласнымі супрацьстаяннямі і расколамі, адчувалася моцна. Як-ніяк складаецца Рада ў большасці з прадстаўнікоў так званай "левай" моладзі, камсамольцаў былых і сённяшніх, якія вынеслі з вопыту "чырвоных" папярэднікаў галоўнае — прагу да маральнага і фізічнага вынішчэння адно аднаго. Пра тое, што ў аргкамітэце не ўсё "дзякуй Богу", сведчыла і істэрычная лаянка сумна вядомага "скаута" Ігара Касцевіча на Святлану Каралёву, і дзяўчаты з аргкамітэту, што паўфорума прабегалі ў слязах. Але ўсе "радаўцы" чамусьці вельмі крыўдзіліся на спробы параўнаць іх з "камсамольцамі-кампрадорамі".

Усеагульная істэрыя дасягнула апагею да сярэдзіны другога дня. Пад час снедання арганізатаршы бегалі па сталовай, шукаючы тых, хто не заплаціў неабходныя для ўдзелу ў "мерапрыемстве" 120 тысяч, але неяк здабыў "бэдж" і прытопаў пад'есці. Дарэчы, тлумачачы такі немагчымы для шмат каго з прыехаўшых "членскі ўзнос", Рада зноў спасылалася на тое, што ў апошні момант фінансаваць форум адмовіліся ўсемагчымыя камітэты і плануемыя партнёры.

Але тут узнікаюць лагічныя пытанні. Тое, што першы блін комам — гэта зразумела. Тое, што форуму не пашчасціла ў тым плане, што ішоў ён адразу за зробленым на добрым узроўні Кангрэсам маладых палітыкаў, здараецца. Таксама, дарэчы, характэрна: нават "ружовенькай" Асацыяцыі маладых палітыкаў прасцей знайсці спонсара, чым афіцыйнай маладзёжнай структуры з асабняка на вуліцы Маркса. Арганізатары прызналі: правінцыя (не ЛКСМБ) амаль не прадстаўлена. Але навошта праводзіць форум, калі не знойдзены, не запрошаны тыя, для каго ён павінен праводзіцца? Няма магчымасці не драць шалёныя грошы са студэнтаў? Дык, можа, варта было не спяшацца з правядзеннем відовішча, у якога так і не з'явілася планаванага зместу?

...Нагадвала знешне ўсё піянерскі летнік, асабліва белыя аркушы, развешаныя па сценах Міжнароднага адукацыйнага цэнтру. Відаць, для таго, каб маркерам выкладаць свае прапановы і пажаданні. Вось і зіхацела з усіх бакоў: "Даёш бясплатную жуйку!"

Шмат хто з тых, каму было што сказаць, хутка страцілі надзею прабіцца да мікрафону, бо і першы, і палова другога дня прайшла па жорстка рэгламентаванаму сцэнарыю, распісанаму паміж С.Вазняком і г.д. Былі, праўда, у аргкамітэце людзі са, скажам, Задзіночання беларускіх студэнтаў, і яны рабілі сваю справу: працавалі ў прэс-цэнтры, дапамагаючы некаторым удзельнікам прабіць сваю думку хаця б праз баявы лісток форуму. А Ірына Жыхар, адна з удзельніц аргкамітэту, хутка стала "чалавекам нарасхват" для любых пытанняў, бо астатняе спадарства з "жоўтымі карткамі" адразу адгарадзілася ад шэраговых удзельнікаў: "Нам гэтая праблема не цікавая, бо мы распрацоўваем будучыню маладзёжнага руху, а вы тут з дэталямі".

Дзякуючы Ірыне, дарэчы, форум зрабіў адну канкрэтную справу —прыняў зварот да гарадскіх уладаў Бабруйска, якія ўжо два тыдні змагаюцца са знакамітым на ўсю Беларусь бабруйскім рок-клубам, знайшоўшы "падставу" зліквідаваць тусоўку моладзі і падлеткаў, дзе больш за дзве сотні людзей. Мікрафон музыкантам Партыі свабоды і анархістам, якія аб'ядналіся дзеля дапамогі бабруйчанам, яна перадала незапланавана, і менавіта гэта стала момантам, узарваўшым залу. Жаданне амаль усіх неяк дапамагчы паспрабавалі блакіраваць камсамольцы, але на прыняцце дакумента ў падтрымку дала "дабро" Святлана Каралёва, і патрэбны рэзананс, здаецца, атрымаецца.

Пасля прыняцця форумам выніковых рэзалюцый непрыемна было глядзець на аргкамітэтчыкаў, пачаўшых "разбор палётаў" яшчэ пры не паспеўшых зысці ўдзельніках. Але адно пытанне сапраўды не давала спакою ўсім: як жа трэба праводзіць такія форумы? І пакуль вырашалася, ці трэба наогул шукаць азначэнне словам "маладзёжная палітыка", раздаліся галасы з абвінавачваннем Святланы і яе аднадумцаў у штучнай палітызацыі форуму. Прагучала гэта абсурдна, бо адзіны налёт палітыканства з'явіўся пад час прэс-клуба, на які былі запрошаны прадстаўнікі палітычных партый. З'явілася іх дванаццаць, і спробы Ірыны Жыхар правесці "круглы стол" з заданымі тэзісамі і пытаннямі яны ператварылі ў парламент у горшым сэнсе слова — дзеля таго, каб выкарыстаць магчымасць пазаклікаць у свае рады актыўную моладзь. Але рабілі гэта так, што большай кампраметацыі саміх сябе ўявіць цяжка. У ход пайшлі абяцанні "пакрубаць шашкамі", і ў прадчуванні бойкі мы з калегамі са СМІ пачалі адсоўвацца далей. Для таго, каб спыніць клоунаў ад палітыкі, спатрэбілася пачуццё гумару ўдзельнікаў і метал у голасе вядучай. Дарэчы, аб культуры паводзін і вонкавай павазе адзін да аднаго казаць не прыходзілася — "павагу" ва ўсіх выклікала толькі блізасць вячэры.

"А як яшчэ праводзіць трэба было? Запрасілі палітыкаў, эканамістаў, каб дыскусіі ў групах і секцыях не ператвараліся ў балталогію непрафесіяналаў". Усё так, але паразмаўляць з У.Мацкевічам ці Я.Лешкаўцом можна было хіба што толькі на перакурах. Астатні эфірны час забівалі зноў жа камсамольцы.

Бліжэй да фіналу, калі ўжо прагучалі ўзаемныя абразы і супакоіліся эмоцыі, большасць прыйшла да высновы, што абвінавачваць у правале форуму Святлану Каралёву і ўвесь аргкамітэт не варта. Так, каштоўнасць усяго вымяраецца канкрэтнымі вынікамі, а ці будуць яны? Але людзі зрабілі тое, што змаглі, тое, што ім дазволілі зрабіць, тое, што яны палічылі неабходным зрабіць.

Ціна КЛЫКОЎСКАЯ, "БМ"

Из резолюции молодежного форума "Диалог ради будущего"

...Отсутствие условий для становления и нормального функционирования молодежных общественных организаций (непомерно высокая плата за аренду помещений и пользование средствами связи, пресс налоговой политики и пр.) ставит их под угрозу самоликвидации. Отход государства от решения молодежных проблем уже в ближайшем будущем грозит обернуться самыми негативными последствиями: Беларусь рискует потерять не только целое поколение своих граждан, но и утратить перспективу собственного развития в качестве суверенного и независимого государства.

Из Декларации молодежного форума "Диалог ради будущего"

...Необходимо принять ряд первоочередных и безотлагательных мер по социальной поддержке молодежи и общественных молодежных объединений, движений и инициатив; разработать и принять программные основы государственной молодежной политики, развить и упорядочить законодательную и нормативную базу; придать статус, позволяющий регулировать отношения от своего имени государственным структурам молодежной политики, создать эффективные финансовые механизмы ее реализации, в том числе путем налоговых льгот предприятиям различных форм собственности, общественным объединениям, религиозным организациям, фондам, содействующим решению молодежных проблем.

Нашей ближайшей целью является создание пространства для диалога всех заинтересованных в осуществлении молодежной политики сторон: молодежи, молодежных объединений и государства. Мы против использования молодежи как орудия в политических и межнациональных конфликтах.

Из резолюции "О взаимодействии молодежных организаций и государства"

...Придать Комитету по делам молодежи статус самостоятельного органа.

...Верховному Совету Республики Беларусь принять соответствующие изменения и дополнения в Закон "Об общих началах государственной молодежной политики".

...Предложить президенту либо представителю президентской администрации в конце каждого года проводить встречу с молодежью.

...Создать организацию национального уровня, которая бы объединяла молодежные организации различных уровней и координировала их совместные действия, представляла их интересы в государственных структурах. Существующая Всебелорусская национальная рада молодежных и детских организаций могла бы стать базой для становления этой организации.

...Проводить Всебелорусский молодежный форум ежегодно.

Партыя кажа: трэба. Моладзь не кажа: ёсць?

Сонечна і халадна, мінус 15°С. У мінулы чацвер белы снег і шэры мармур будынкаў каля ўваходу ў метро "Плошча Незалежнасці" з боку праспекта Скарыны і каля паштамту былі расквечаны бел-чырвона-белымі сцягамі. Беларускі Народны Фронт зноў спрабаваў прыцягнуць увагу да праблем Бацькаўшчыны. Пікетчыкі раздавалі заяву грамадскага кабінета БНФ.

"На працягу бягучага года ўрад Лукашэнкі падпісаў два пагадненні з некторымі расійскімі кампаніямі, згодна з якімі 51% акцыяў Мазырскага нафтаперапрацоўчага завода адышлі расійскай кампаніі "Славнефть", і 74% акцыяў аб'яднання "Нафтан", уключаючы Наваполацкі НПЗ і заводы нафтахіміі, павінны перайсці расійскім кампаніям "Лукойл" і "ЮКОС".

Нафтахімія — адна з тых галін прамысловасці, якія яшчэ працуюць. Таму заклапочанасць людзей разумелася адразу: аддаваць яе абы-каму невядома за што...

Каля паштамту стаялі чалавек пяць, і мяне здзівіла, чаму іх няшмат.

— Мы зарэгістравалі два пікеты, — растлумачылі мне, — тут і насупраць Дому ўрада. Тых, хто не ходзіць там, мы зловім тут.

Каля ўваходу ў метро стаяла чалавек трыццаць, са сцягамі і плакатамі. З'яўляліся тут Пазьняк, Сіўчык, Навумчык. Нягледзячы на мароз, людзі стаялі.

— Міліцыянты да вас не чапляліся? — пытаюся ў жанчыны.

— Не, бо ў нас усё зарэгістравана. Падыходзілі некаторыя, цікавіліся, мы з імі размаўлялі.

— Вы сапраўды думаеце, што ад гэтага нешта зменіцца?

— Мы тут, каб усе бачылі і разумелі: нельга гандляваць краінай. Трэба ўскалыхнуць гэтае балота, людзі павінны ведаць, што гэта ж нашае і патрэбна яно не толькі нам. Гэтыя заводы будуць працаваць і для нашых дзяцей. Трэба, каб людзі ўсвядомілі гэта.

Аб патрабаваннях ніхто не казаў, яны ў заяве: "Гэтай заявай мы звяртаемся да Вярхоўнага Савета Беларусі і просім правесці адпаведную экспертызу пагадненняў, падпісаных Лукашэнкам і ўрадам".

Сумна, але ў пікеце амаль не было маладых. Бачыў я хіба Паўлюка Карназыцкага з маладзёжнай фракцыі БНФ.

Увечары я наведаў пасяджэнне маладзёжнай фракцыі. У запланаваны час з асабіста запрошаных на пасяджэнне з'явілася 15, запрашалі ж 35. Спытаў пра ранішні пікет. Амаль ніхто не ведаў.

Пакуль прысутныя чакалі сваіх сяброў, гаварылі госці. Госцем быў Паўлюк Канавальчык з левацрадыкальнай арганізацыі "Чырвоны жонд". Анархісцкія ідэі фракцыя БНФ успрыняла несур'ёзна, некаторыя пасмейваліся, але ў спрэчку не ўступалі. Пытанні Паўлюку кідалі адныя і тыя ж людзі, з чаго я вырашыў: калі знікнуць з маладзёжнай фракцыі 5-6 чалавек, што будзе з іншымі?

Падчас перапынку я заўважыў, што пасмейваліся з анархіста дарма. Двое сур'ёзна зацікавіліся ідэямі "Жонду".

Парадак дня ўключаў пытанне аб перавыбарах кіраўніцтва і рэарганізацыі фракцыі. Але пасяджэнне раптам зрабілася закрытым, і прэсу (гэта значыць мяне) з залы "запрасілі". Канешне, дзіўна, што адзін з вялікіх сакрэтаў — дзейнасць фракцыі ў мінулым годзе. Як культурны чалавек, я выйшаў, як журналіст — усё ж даведаўся, што змены кіраўніцтва не адбылося, пытанне перанеслі на наступны раз. Пасля галасавання за пытанне "Галасаваць ці не галасаваць" маладзёжная фракцыя абрала Раду для апрацоўкі далейшых кандыдатур кіраўніка і яго наменікаў. Кандыдатуры будуць абірацца са складу Рады.

Рада з'явілася вынікам больш за трохгадзіннага пасяджэння! Міжволі падумаеш: калі столькі "засядаць", то і самім на ўдзел у пікетах часу не застанецца. Што ўжо казаць пра каардынацыю дзеянняў ці хоць бы інфармаванасць патрыятычна настроенай моладзі! Пасля гэтага не дзіўна, што моладзь ідзе да радыкальных, але больш дзейсных анархістаў, да "левых" ці надта "правых"... Моладзь хоча змяніць умовы жыцця зараз, і ёй усё роўна, пад якімі сцягамі рабіць свет лепшым.

С.ПУЛЬША, для "БМ"

● Есть и такие

ЛСД выходит на "тропу войны"?

Левое студенческое движение (ЛСД) решило начать свои действия. Продрав глаза от новогодних и рождественских алкогольных паров, оно решило сделать акцию, не имеющую никакого отношения к президенту и правительству. Акция будет посвящена диссидентам.

На Украине посадили в тюрьму легенду хипповского движения, основателя Конфедерации анархистов Украины А.Розенвайна по кличке "Дринч". А.Розенвайн — первый украинский еврей, отчисленный из тартусского университета за эстонский национализм (!), почетный гражданин города Запорожья, удостоен этого титула за закрытие химически опасного производства. После этого Дринч эмигрирует в США, где встречает негров, продающих кокаин белым капиталистам. Негры-коммунисты объясняют ему, что они губят здоровье капитализма, а на вырученные деньги финансируют вооруженную борьбу в Латинской Америке. Идея и тактика пленили Дринча.

После возвращения на Украину он задерживался за протест против строительства в Одессе нефтяного терминала, но был отпущен как гражданин США. В Киеве организовал партию марксистов-ленинцев, которая сожгла несколько офисов, был задержан при попытке вывезти в Россию на продажу мешок маковой соломки. На эти деньги А.Розенвайн планировал издать свою газету. Осужден на год.

ЛСД продолжает серию акций солидарности — первый пикет у Украинского посольства в Москве проводили российские анархисты. На проведение пикета в Минске уже подана заявка. "Не его вина, — говорят активисты ЛСД, - его его революционная борьба тесно связана с коноплей и марихуаной".(!) Пикет собирается быть непродолжительным. В его рамках участники проведут 10-минутную сухую голодовку. Чтобы "не разбазаривать силы", Левое студенческое движение будет одновременно пикетировать посольство Турции по поводу нарушения Турцией Декларации прав человека и заключения в тюрьму правозащитников. Ведется поиск повода к пикетированию представительства ООН, благо два посольства и представительство находятся в одном здании.

Сергей ПУЛЬША, для "БМ"

Вольгу — "на царства"?

У той час, калі большасць нармальных грамадзян былі заклапочаны перадкнавагоднімі справамі, студэнты, акрамя сесіі, разбіраліся яшчэ і са сваім кіраўніцтвам.

Як паведаміў прэс-аташэ Свабоднага прафсаюза студэнтаў Ігар Бухараў, па факультэтах БДУ прайшлі сходы першасных суполак СПС. Галоўным пытаннем было не святкаванне Каляд, а вылучэнне новага кіраўніка СПС.

Кіраўніцтва прафсаюза студэнтаў выказала рэзкую незадаволенасць звальненнем з газеты "Свабодныя прафсаюзы" журналісткі Вольгі Мамчыц, раней адлічанай з факультэта журналістыкі БДУ, і вырашыла прапанаваць ёй пасаду кіраўніка СПС. Улічваючы тое, што В.Мамчыц абараняла правы студэнтаў усімі сродкамі і асабліва вылучаючы шэраг артыкулаў "Студэнт, абарані сябе сам", кандыдатура журналісткі была ўспрынята з энтузіязмам сябрамі СПС. Ініцыятыва была падтрымана сходкамі студэнтаў гістфака, ФПМа, ФЭФа, філфака. На факультэце журналістыкі В.Мамчыц атрымала абсалютную большасць — галасоў атрымалася больш, чым прысутных сяброў. Растлумачыць усё можна тым, што некаторыя галасавалі дзвюма рукамі, і гэты факт (па патрабаванню гэтых асоб) быў занесены ў пратакол пасяджэння.

Кіраўніцтва СПС спадзяецца, што на наступным з'ездзе Свабоднага прафсаюза студэнтаў, які павінен адбыцца не пазней лютага 1996 г., Вольга Мамчыц атрымае абсалютную большасць галасоў.

Сяргей ПУЛЬША

Маладзечанская “гандлёўка”

Так называлі сярэднюю гандлёва-адміністрацыйную школу ў Маладзечна яе былыя вучні. Сёння мала хто ведае аб тым, што дырэктарам яе быў навуковец Барыс Кіт, вядомы не толькі як прафесар астранаўтыкі, прызнаны найвыдатнейшымі вучонымі сучаснасці, але і як патрыёт Бацькаўшчыны, нягледзячы на тое, што больш за паўстагоддзе жыве ў эміграцыі. Падставай гэтай вымушанай эміграцыі стала адданая праца на глебе школьніцтва ў гады гітлераўскай акупацыі.

“Калабарацыянізм” ці рэчаіснасць?

Факт ёсць факт: пад час акупацыі на Беларусі існавала вялікая колькасць пачатковых і сярэдніх школ, прагімназій, настаўніцкіх семінарый.

“Здраднiцтва” — такі бязлітасны прысуд выносіўся Савецкай уладай адразу пасля вызвалення і тым, хто вучыў, і тым, хто вучыўся. Быццам на тры доўгія гады акупацыі павінна было замерці жыццё ў пакінутых Чырвонай Арміяй беларускіх вёсках і гарадах. Можна па-рознаму ставіцца да адвечнага пытання, якімі павінны быць адносіны з захопнікамі. Але становішча, у якім апынулася Беларусь напярэдадні вайны, сапраўды было выключным, бо ў вельмі кароткі тэрмін жыхары Заходняй Беларусі перажылі два “вызваленні” адно за адным: у 1939 годзе — “бальшавіцкае” з-пад Польшчы, у 1941-м — “нямецкае з-пад бальшавікоў”. Тэрыторыя стала плацдармам сутыкнення нейкіх пачварных, аднолькава варожых мясцовым людзям сіл. Да таго ж і бальшавікі, і немцы пачалі з разыгрывання аднаго і таго ж козыра — абуджэння напалову вынішчанага ў свядомасці панскай Польшчай беларускага нацыяналізму. Саветам гэта было неабходна дзеля таго, каб адарваць насельніцтва ад польскай “буржуазнасці”, таму адразу адкрыліся беларускія школы, з'явіліся настаўнікі і падручнікі, што адначасова спрыяла і прыязнасці да Саветаў (на ўсходзе ж усё рабілася наадварот). Акупацыйная ж палітыка Германіі шмат у чым вызначалася тым, што на значнай частцы Беларусі ўсталявалася не вайсковая адміністрацыя, а так званы генеральны камісарыят пад кіраўніцтвам Вільгельма Кубэ. Асоба гэтая выклікае шмат спрэчак, бо тэма суіснавання Кубэ чалавека высокаадукаванага і цвярозага палітыка і СС дагэтуль шырока не асвятлялася (дарэчы, пратэсты Кубэ супраць зверскага абыходжання эсэсаўцаў з яўрэямі, яго намаганні па дапамозе габрэям — у Беларусі самы ніжэйшы паказальнік іх вынішчэння, нарэшце, знакамітае гімлераўскае “толькі смерць выратавала яго ад канцлагеру” — факты красамоўныя). Сваю палітыку В.Кубэ пачаў з вяртання механізмаў адукацыі. Першым загадам, выдадзеным генеральным камісарыятам, быў загад аб абавязковым навучанні ў школе ўсіх дзяцей ад 7 да 14 год, апрача габрэйскіх.

Паколькі настаўніцкія кадры складаліся ў большасці сваёй са старых вядомых настаўнікаў, выпускнікоў Віленскага універсітэта, першай ластаўкай сталі шасцітыднёвыя настаўніцкія курсы. Акупанты памяркоўна ставіліся да пачатковых школ, зусім не кантралюючы тое, што ў іх адбывалася. Але дазволы на больш сур'ёзныя навучальныя ўстановы даваліся беларускім настаўнікам з цяжкасцю. У большасці ж насельніцтва не ўзнікала дылемы, ці варта аддаваць дзяцей у школы, дазволеныя акупантамі. Вучыцца падавалася лепшым, чым бессэнсоўнае існаць. Да таго ж свядомасць падказвала: трэба будаваць сваю незалежную дзяржаву, вольную ад якіх бы то ні было “добразычліўцаў”. А для гэтага варта вучыцца, думаючы толькі аб сабе і сваіх дзецях...

Барыс Кіт

Менавіта па ягонай ініцыятыве восенню 1942-га ўзнікла Маладзечанская сярэдняя гандлёва-адміністрацыйная школа. Нястомны руплівец асветніцкай справы, адзін з арганізатараў беларускага школьніцтва з'явіўся на Маладзечаншчыне летам 1941 года. Да вайны арганізатарскія і настаўніцкія здольнасці Барыса Кіта былі высока ацэнены бальшавіцкімі ўладамі пад час працы таго ў Наваградскай гімназіі, хаця яму няспынна рабілі заўвагі за “немарксісцкія” падыходы да выхавання. Але Кіт быў прызначаны інспектарам Баранавіцкай акругі і на працягу года адкрыў каля сотні пачатковых і дзесяткі сярэдніх школ у Баранавіцкім, Наваградскім, Слонімскім, Валожынскім, Ваўкавыскім паветах. А гэта было ў час, калі адчувалася пагроза блізкай вайны і было складана часам пераканаць настаўнікаў ехаць у вясковыя школы і плённа працаваць. Адначасова Кіт выкладаў матэматыку ў Баранавіцкім настаўніцкім інстытуце.

З прыходам немцаў, даведаўшыся, што тых вынішчаюць усіх, хто займаў хоць нейкую пасаду, Кіт зразумеў, што неабходна ратавацца і ратаваць сям'ю. З жонкай і нованароджаным сынам ён з'ехаў у Лебядзева ля Маладзечна і там працаваў выкладчыкам матэматыкі і нямецкай мовы. Але не давала спакою думка аб неабходнасці не даць звар'яцець за час цемры дзецям, у якіх толькі адкрыліся вочы для ведаў і святла. Разам са сваім калегам Яворскім Кіт рызыкнуў папрасіць дазвол на адкрыццё настаўніцкай семінарыі і нават атрымаў яго. Здаваць экзамены пажадалі 300 чалавек, пачаліся заняткі. Кіт набраў настаўнікаў, стаў дырэктарам семінарыі. Але нямецкі камісар Вілейскай акругі, даведаўшыся, што семінарыя была адчынена без дазволу нямецкіх улад, яе закрыў. Кіт ледзь пазбегнуў арышту. Яго абараніў школьны аддзел генеральнага камісарыяту і прызначыў дырэктарам семінарыі ў Паставах. А пасля таго, як справа з закрытай семінарыяй заціхла, дамогся ўсё ж дазволу на Маладзечанскую сярэднюю гандлёвую школу, перадаў Пастаўскую семінарыю свайму намесніку і накіраваўся ў Маладзечна ў якасці дырэктара. Па дарозе быў арыштаваны гестапаўцамі нібыта за сувязь з партызанамі і шэсць тыдняў чакаў расстрэлу па турмах, адкуль выратаваў яго вілейскі упаўнаважаны, таксама былы вучань.

“Гандлёўка”

Кіт адразу пачаў рабіць усё, каб ператварыць школу ў адміністрацыйна-гандлёвы інстытут. У першы год былі арганізаваны два курсы. Уступны конкурс быў вельмі вялікі, бо заявы ў гандлёвую школу падало больш за 200 чалавек. На першы курс былі прыняты 60 чалавек, яны склалі дзве паралельныя групы, і 30 чалавек на другі — тыя, хто паспеў скончыць польскую гімназію альбо савецкую сярэднюю школу.

Увосень жа 1943 года было прынята 120 студэнтаў, якія навучаліся ў трох паралельных групах — у большасці дзеці сялян з Маладзечанскага, Вілейскага, Ашмянскага і Радашковіцкага паветаў. Расклад навучанне на чатыры гады, займаліся вучні ў дзве змены. Да прадметаў сярэдняй школы дабавіліся гандаль, таваразнаўства, бухгалтэрыя, а на апошніх двух курсах — права.

Жылі вучні на кватэрах па некалькі чалавек у хатах жыхароў Маладзечна. Адзін раз на тыдзень усімі магчымымі спосабамі, найчасцей пехатой, дабіраліся дадому за 20 і больш кіламетраў за харчаваннем, бо гэта быў адзіны сродак фізічна існаваць. Апошнія дні перад паходам дахаты выдаваліся галоднымі, бо запасы канчаліся. Па святах на санях па чарзе прыязджалі бацькі і прывозілі харчаванне.

Аб узроўні выкладання сведчыць той факт, што з паведчаннем аб сканчэнні трох курсаў паступілі потым у савецкія вышэйшыя навучальныя ўстановы некаторыя навучэнцы. Іншая справа, што ім не далі іх скончыць. Права выкладаў былы афіцэр царскай арміі, удзельнік Кранштадскага мяцяжу, які працаваў суддзёй. У судзе ж і праводзіў заняткі, туды да яго прыходзілі вучні, бо адзінага памяшкання ў школы не было. Напрыклад, урокі хіміі праходзілі ў клубе, вучні падзяляліся па групах, якія займаліся па розных будынках, да таго ж у дзве змены. Немцы не знішчылі мясцовую бібліятэку, кніжкі вучні разабралі па хатах і чыталі іх, седзячы па хатах вечарамі, бо хаджэнне па вуліцах немцы не заахвочвалі, і спаць кладзіцца даводзілася ў 9 гадзін вечара.

Асаблівае ўражанне ў навучэнцаў пакідалі ўрокі беларускай літаратуры, якія вёў Янка Давідовіч, выпускнік Віленскай гімназіі, шчыры патрыёт Беларушчыны, інтэлігентны і высокаадукаваны чалавек. Менавіта дзякуючы яму і настаўніку гісторыі Магеру за два гады ў падлеткаў зарадзіліся такія парасткі нацыянальнай самасвядомасці, што хапіла іх для маральнага супрацьстаяння бязмежку будучых рэпрэсій і зняваг на ўсё жыццё. Дагэтуль былыя вучні ўспамінаюць стан надзвычайнага захаплення, з якім Магер распавядаў аб залатых старонках беларускай гісторыі. Тое ж самае адбывалася на ўроках Янкі Давідовіча, які гадзінамі чытаў на памяць “Новую зямлю”, “Курган”, санеты Багдановіча. Гэта для вучняў было вельмі важна, бо падручнікаў не было, вучні канспектавалі тое, што распавядалі ім настаўнікі. Былі яшчэ гутаркі дырэктара школы Барыса Кіта аб беларускім грамадстве, аб долі беларускага народа, значэнні асветніцкай справы і ролі вучняў у далейшым жыцці. Кіт спадзяваўся на тое, што ягоныя вучні, якіх мужна абаранялі настаўнікі, усё ж здолеюць хоць калі апынуцца ў вольным грамадстве. Усе прадметы, апрача вузкапрафесійных, якія выкладалі не паспеўшыя эвакуіравацца спецыялісты з Усходу, вяліся на беларускай мове, а атмасфера ў школе ўвесь час была прыязная, добразычлівая, хаця за сценамі школы панаваў жорсткі акупацыйны рэжым, лілася людская кроў і кожны новы дзень мог прынесці жахлівыя нечаканасці і вучням, і настаўнікам.

Барыс Кіт разумеў становішча, бачыў, што школа — маленькі астравок святла ў моры жару і нянавісці, таму непакоіўся за вучняў. Увесь час засцерагаў: не цягацца ў цемры па Маладзечне, не мазоліць вачэй жандармерыі і паліцыянтам, а выпраўляючы дахаты за харчаваннем, на пароге школы праводзіў усіх вучняў, ведаючы, што сустрэчы на лясных дарогах з узброенымі людзьмі нязначна з якога боку могуць скончыцца для падлеткаў дрэнна.

Гісторыю выкладаў дацэнт Мінскага універсітэта Макарэвіч, гандлёвую справу — Шчасны з Наваградчыны, выпускнік Варшаўскай гандлёвай школы. Усіх гэтых людзей закінулі ў Маладзечна трагічныя абставіны, шмат у каго ў першыя дні вайны загінулі сем'і. Але настаўнікі працавалі самаахвярна, хоць і жылі напаўгаладна, таму па рашэнню бацькоўскага камітэта была ўстаноўлена аплата за навуку: з кожнага вучня 1 кг сала і 1 пуд мукі ў год.

Мо таму, што вучнёўская моладзь мела пэўны вольны час, у школе ладзілася мастацкая самадзейнасць, харавыя гурткі, ставіліся п'есы беларускіх драматургаў, праводзіліся вечары танцаў. Існаваў і струнны музычны аркестр, якім кіраваў савецкі ваеннапалонны Камароўскі, які прыходзіў на заняткі з лагеру. (Дарэчы, у Маладзечна існаваў даволі здзеку над ваеннапалоннымі не было, чалавек сто кожны дзень пад канвоем вадзілі на працу, астатніх утрымлівалі паволына, з часам нават дазволілі мясцовым жыхарам разабраць іх па хатах. І не было ніводнай сям'і, дзе б па выглядам родных не жылі адпрошаныя ў немцаў палонныя.) Удзельнічаў аркестр у гарадскіх канцэртах, куды хадзілі і маладзечанцы, і немцы.

Калі вучні рыхтавалі пастаноўку “Паўлінкі”, артыстамі былі не толькі яны, але і Барыс Кіт з іншымі настаўнікамі. Наогул ён ахвотна далучаўся да вучнёўскіх вечароў.

Толькі сёння можна асэнсаваць глыбіню духоўнага зместу гэтага чалавека, які выкарыстоўваў усялякую магчымасць для асветніцкай справы і пашырэння беларушчыны. Але да штодзённага набыцця ведаў, па ўспамінах вучняў, быў строгі і прынцыповы, бо няспынна зазначаў, што будучыня народа грунтуецца на адукаваных і культурных грамадзянах. “Вайной не апраўдаць невуцтва”, — тлумачыў Кіт усё ім зробленае.

Апрача ўсяго, навучанне ў школе ў пэўнай ступені ратавала ад вывазу ў Нямеччыну. Але ніхто з вучняў “гандлёўкі” не можа ўспомніць якіх бы то ні было прафашысцкіх настрояў у школе. На ўроках не было ніякіх інспектараў. Толькі вясной 1944 года ў школе з'явіліся двое ў нямецкай форме і агітавалі хлопцаў ехаць на Атлантычнае ўзбярэжжа бараніць рэйх ад англічан. Усё гэта было добраахвотна, і са школы паехалі адзінкі (дарэчы, на фронт яны так і не трапілі, бо былі захопленыя ў палон адразу і так і засталіся назаўсёды ў Заходняй Еўропе).

Ненавідзячы немцаў, вучні школы чакалі Чырвоную Армію як збаўлення. Калі паглядзелі ў кінатэатры фільм “Я быў нявольнікам Сталіна” пра Ф.Аляхновіча, перад якім ішла дакументальная хроніка пра трагедыю ў Катыні — былі абураны, успрыняўшы гэта як фальсіфікацыю з боку немцаў, паклёп на Чырвоную Армію. Думка аб тым, што гэта праўда, не ўзнікла. Калі з набліжэннем фронта распачаўся партызанскі рух і ля гарадской царквы амаль кожны дзень хавалі забітых немцаў — шчыра гэтаму радаваліся. Чым бліжэй падыходзіў фронт, тым больш удзымаўся нацыянальны дух беларускай моладзі, чаму спрыялі не толькі атрыманая адукацыя, але і дзейнасць сфарміраванай Беларускай краявой абароны, і надзея на тое, што хуткае вызваленне прынясе пачатак новага жыцця.

За час існавання школы вучні перасталі адчуваць сябе бездапаможнымі ахвярамі. Ідэя незалежнасці ў сэрцах патрабавала больш радыкальных праяваў, таму большасць вучняў добраахвотна ўступіла ў Саюз беларускай моладзі, арганізаваны 22 чэрвеня 1943 года. Магчыма, таму, што натхненне беларушчынай не ведала межаў, арганізацыю ўспрынялі адразу, не ўнікаючы асабліва ва ўсе праблемы яе ўзнікнення. Прапанова апрануць форму была наогул падхоплена з энтузіязмам, бо хадзілі ў страшэзных атрэпках, а зялёная бавоўняная форма з рамянем без надпісаў каштавала вельмі танна. Апрануўшыся, з цяжкасцю сябе пазнавалі, асабліва ў вачах дзяўчат. Дала СБМ-ская форма і вельмі канкрэтныя палёгкі. Менш небяспечна стала хадзіць дахаты па глухіх дарогах. Нават пад Яхімаўшчынай паліцыянты затрымалі двух СБМ-аўцаў, але, пабачыўшы форму і пасведчанні навучэнцаў “гандлёўкі” на дзвюх мовах (Б.Кіт дабіўся для сваіх вучняў гэтай абаронной ксівы), адпусцілі. Іграла ролю нямецкая пячатка: адразу з'явілася магчымасць пад'язджаць дадому часткy дарогі цягніком. Прыгарадны цягнік першавозіў нямецкае начальства раз у суткі. У форме хаця б пускалі на вакзал. Перад тым трэба было зайсці ў камісарыят і ўзяць пропуск на колькасць хлопцаў. Ісці пехатой зараз ужо трэба было 8 вёрст замест 22-х...

Лёсы, зламаныя вайной

З успамінаў мастака Кастуся Харашэвіча, былога навучэнца “гандлёўкі”:

“Пасля вайны ў той ці іншай ступені ўсе сябры СБМ і настаўнікі тагачаснай школы былі рэпрэсіраваны. Прадбачачы гэта, летам 1944-га з сям'ёй пакінуў Беларусь і Барыс Кіт. На ўсё жыццё засталася добрая памяць аб гэтым чалавеку і тых некалькіх гадах у “гандлёўцы”. Як мудры і высокаадукаваны чалавек, ён сфарміраваў навучанне ў школе так, што мы не адчувалі ні схільнасці да нямецкіх акупантаў, ні варожасці да Саветаў. Любоў да беларушчыны, да ведаў была галоўным. Напэўна, таму многія вучні гэтай школы як на Радзіме, так і ў эміграцыі, нягледзячы на ўсе акаліčнасці, звязаныя з ваенным часам, засталіся прыстойнымі грамадзянамі і сумленнымі людзьмі...”

Барыс Кіт рыхтаваў сваіх вучняў да жыцця, але нават ён, бадай, не ўяўляў, наколькі жорсткім будзе яно для іх пасля вызвалення. Вайна скончылася, і, адчуваючы базу грунтоўных ведаў, многія падлеткі паспрабавалі вучыцца далей. Але калі тэхнічная галіна аказалася больш-менш дасягальнай, то, напрыклад, дзве дзяўчыны, паступіўшы на філфак, у хуткім часе вярнуліся дахаты. Сам Кастусь Харашэвіч упарта адстойваў права зваццa прафесійным мастаком, нягледзячы на тое, што двойчы выключаўся з інстытута і доўгія гады потым, трапіўшы нават у Саюз мастакоў, знаходзіўся пад наглядам камуністычных шпіёнаманаў. Яму пашчасціла пазбегнуць арышту дзякуючы непаўналетству на той момант, калі забіралі ягоных сяброў. “Ты казаў “Жыве Беларусь?” Віталіся вы так? Дык вось сашлем да белых мядзведзяў”, —вычвараўся на допыце следчы.

Барыс Кіт жа атрымаў сусветнае прызнанне. Славуты акадэмік астранаўтыкі, удзельнік стварэння першых межкантынентальных сістэм, эксперт па ракетах жыве ў Франкфурце, не губляе цікаўнасці да Беларусі. Менавіта ён пачаў пракладаць дарогу да замежных прыхільнікаў мастацтва работам свайго былога таленавітага вучня Кастуся Харашэвіча.

Не так даўно навучэнцы “гандлёўкі”, якія засталіся ў жывых і прайшлі праз пакуты, збіраліся разам. Прыязджаў і Барыс Кіт. Ахвяры супраць сваёй волі — так можна было б назваць вучняў “гандлёўкі”, і не толькі іх, калі б не нягледзячы на тое, што пасеянае зерне не можа не даць ураджаю.

Ціна КЛЫКОЎСКАЯ, “БМ”

Банальная история, продолжения которой могло бы и не быть, но...

"ШТЫКОВОЕ" восприятие всего нового и недоступного для понимания, сформировавшееся у людей еще в эпоху первобытности, по сей день подвергается критике философов. Однако отвержение — один из важнейших этапов в реализации любой мало-мальски нестандартной идеи, на котором разрешается извечный гамлетовский вопрос "Быть или не быть?" В свое время над ним изрядно поломало голову поколение 60-х, когда обществу была предложена новая форма самовыражения посредством рок-музыки. Сегодня трудно не согласиться с тем, что это направление культуры оказалось очень даже жизнеспособным, и потому обращать в "иную веру" тех, кто сознательно вступил на тропу рок-н-ролла, так же бесполезно, как поворачивать реки вспять.

Тем не менее в Беларуси до сих пор продолжается "холодная" война между обладателями противоположных мировоззрений, как правило, сопровождающаяся навешиванием на рок-движение всевозможных "ярлыков". Недавние "разборы полетов", связанные с деятельностью бобруйского творческого объединения "Виста-версия", еще раз доказывают, что современных подростков пытаются лишить, пожалуй, самого главного в жизни — права на самоутверждение в нашем хлипком и практически полностью утратившем духовность обществе.

Последний, седьмой по счету, республиканский фестиваль "Рокада", состоявшийся в Бобруйске 23 декабря (о нем мы рассказывали в одном из предыдущих номеров "БМ"), вряд ли можно отнести к разряду эпохальных. Однако благодаря целенаправленным и (чем черт не шутит?) заранее продуманным манипуляциям общественным мнением со стороны местной газеты "Коммерческий курьер" разговоры о нем не прекращаются по сей день, так как обличительные статьи зачастую вызывают куда больший резонанс, чем слащавые оды. Присутствовавший на фестивале фоторепортер вышеупомянутого издания товарищ Шарников был возмущен и шокирован действительностью, ибо до этого, судя по всему, имел представление о рок-тусовках лишь понаслышке. Изумлению его не было предела, когда на сцене появилась бобруйская команда "M.S.Pigs", один из музыкантов которой был облачен в майку со стилизованной свастикой. То, что спустя всего лишь (!) полвека после Второй мировой бас-гитарист Александр "Брос" Василевский решил использовать символику древнеиндейских племен в качестве одного из элементов шоу, вызвало у представителя прессы однозначную реакцию: бобруйский рок-клуб — рассадник фашизма, и его нужно немедленно "прикрыть". И даже после продолжительной беседы с президентом "Виста-версии" Юрием Мищенко, в ходе которой, казалось бы, все точки над "і" были расставлены, товарищ Шарников в своих убеждениях остался непоколебим. 12 января журналистская "мина", действие которой нетрудно было предугадать, ибо значительную часть населения этого провинциального городка составляют ветераны Великой Отечественной, сработала. Возможно, последствия некомпетентности, а точнее субъективности суждений журналиста не были бы столь печальными, однако в ход событий посчитали нужным вмешаться городские власти, и это поставило под угрозу саму возможность существования единственного на сегодняшний день в Бобруйске официально зарегистрированного рок-клуба.

Дальнейшие события развивались по вызубренному за 70 лет сценарию и в лучших традициях провинциального "совка". По словам очевидцев, на заседании горисполкома, которое состоялось через несколько дней после выхода компрометирующей "Виста-версию" публикации, мэр Бобруйска г-н Романовский щедро одаривал подчиненных моральными оплеухами, что в официальных кругах расценивается как "принятие мер". Однако даже на этом этапе скандал еще можно было предотвратить, если бы мэр города для прояснения ситуации посчитал нужным встретиться непосредственно с представителями творческого объединения. Но этого не случилось, и бюрократическая машина начала набирать обороты. Поэтому письменное опровержение от имени Совета музыкантов "Виста-версии", предоставленное работникам горисполкома этим же вечером, произвело эффект выстрела в пустоту.

Пока в кулуарах власти шло бурное обсуждение последних событий и с губ чиновников то и дело срывался вопрос "Так кто же наказан?", сотрудники "Коммерческого курьера" приняли решение опубликовать опровержение, что, учитывая его далеко не безболезненное для редакторского самолюбия содержание, явилось поступком достаточно мужественным. Честь и хвала вам, коллеги!

Однако ни музыканты, ни журналисты не подозревали, что их ожидает еще один "приятный" сюрприз "от Шарникова". 23 января, в день выхода в свет опровержения, областная газета "Могилевская правда" под заголовком "Рок-свастика?" (чувствуете, куда ветер дует?), первыми строчками которого могли бы гордиться даже самые высокопоставленные служители Фемиды: "...Это не Мюнхен 20-х годов и не Берлин 30-х и не сходка лондонских "бритоголовых" образца бурных 60-х. Это Бобруйск середины 90-х годов, тусовка рок-клуба "Виста-Версия"..." За этими словами кроется смертный приговор не только творческому объединению, но и всему рок-движению, ибо зверства нацистов никогда не будут забыты и прощены. Вот только как объяснить простому обывателю, что рок-н-ролл и фашизм — понятия несовместимые, так как приверженцы этой культурной концепции выступают против каких бы то ни было форм насилия? В результате ответ на вопрос, кому же выгодно превращать современную молодежь в стадо тупых баранов, напрашивается сам собой. Ведь сколько можно применять методы коммунистического террора ко всему новому и неутвердившемуся? Да, это не Мюнхен 20-х и не Берлин 30-х. Это Беларусь 90-х. Страна, которая пережила фашизм и, никогда больше не позволит поставить себя на колени.

Понимая, что сезон "охоты на рок-ведьм" официально объявлен открытым, руководство "Виста-версии" сделало все возможное для того, чтобы отстоять права бобруйских музыкантов. На состоявшемся в Минске форуме молодежи Беларуси "Диалог ради будущего" был принят меморандум в защиту рок клуба:

"Уважаемый господин мэр. Около двух лет Вы занимаете ответственный пост мэра г.Бобруйска. Именно потому, что стали заметны реальные изменения к лучшему в жизни города, мы решили обратиться к Вам за поддержкой.

Пять лет существует молодежное творческое объединение "Виста-версия". Пять лет молодые люди нашего города имеют возможность собираться под крышей городского Дома культуры. Одним из важных показателей организационно-воспитательной работы клуба является то, что за это время ни один из членов клуба не преступил закон.

Мы слышали о Вас как об отзывчивом, серьезном и ответственном человеке. Вы знаете, как непросто приобрести авторитет в молодежной среде. Вы знаете, как просто его потерять, как легко молодых можно увести в крайность, в хаос, в ложь. Мы с Вами работаем для того, чтобы этого не произошло. Мы с Вами делаем одно дело.

Ошибка, допущенная средствами массовой информации в отношении творческого объединения, ударила рикошетом по всему молодежному движению. Тяжесть ответственности за несправедливые обвинения легла на наши плечи. Мы обязаны исправить эту ошибку. Вопрос — как? Мы скажем: демократично и честно. А демократия — это диалог, разговор двоих.

Ваш опыт и мудрость помогут разобраться в спорных вопросах. Мы обязательно встретимся и поговорим. Приходите к нам, посмотрите на нас. У нас есть планы работы с городской молодежью. Нам нужна Ваша моральная поддержка в координации работы центра.

Молодежь — это реальная сила, на которую Вы можете опираться в своих начинаниях!"

Теперь дальнейшая судьба бобруйского рок-клуба полностью зависит от здравомыслия городских властей. Вопрос, быть или не быть, по-прежнему дамокловым мечом висит над творческим объединением. Но ведь если звезды рок-н-ролла зажигаются, то это кому-нибудь надо?

Светлана ГОЛОВКИНА,
специально для "БМ"

Вперед, к традициям

С ублажающим душу скрипом и в нашем милейшем городе появились рок-клубы. Мало-мальски активному тусовщику не составит труда в любой из уик-эндов мелькнуть своим фэйсом в каждом из них, благо это сделать просто, ведь заведений-то подобных всего три: "Аддис-Абеба", "Три поросенка" да "Cosmopoliten club". И хотя группы во всех трех выступают по большей части одни и те же — у каждого клуба свое лицо, своя атмосфера.

Если интерес к рок-н-роллу у вас прикладной (пива попить под музычку) — пожалуйте к "Поросятам". У "Аддис-Абебы" — дискотечный налет. Тем же, кто убежден, что музыка самодостаточна, дорога в "Cosmopoliten". Кстати, этот клуб — явление довольно любопытное, ибо вызывающей демократичностью он давно уже завлек в свои недра немалое количество музыкантов и публики. Наблюдаемое же отсутствие прагматизма со стороны организаторов дела заставляет задуматься на тему "возможно ли". Общение с Виктором Бахуром, человеком в клубе не последним, дало понять, что все просто, как гамма, сыгранная одним пальцем. Принцип Космополитена таков: музыканты поиграли — публика послушала, публика платит деньги — музыканты получают возможность выступать (хозрасчет называется).

Учитывая, что играть здесь могут любые группы, даже с нулевой степенью раскрутки, клуб выполняет также и роль своеобразного стимулятора творчества. Надо быть музыкантом, чтобы понять, что есть первое выступление на людях. К счастью дебютирующих групп, космополитская публика не страдает претенциозностью и любого принимает с распростертыми объятиями. Кстати, и группы более-менее раскрученные клуб стороной не обходят. Возникает резонный вопрос — почему? Ведь за выступление, в отличие от тех же "Поросят", музыкантам не платят. Дело в том, что здесь играют для собственного удовольствия, безусловно, не забывая и об удовольствии зрителей.

Естественно, как и всякому жизнедеятельному организму, Космополитену свойственно развитие: аппаратура прикупается, свет появился более-менее приличные, к группам с воспитательной целью предъявляются определенные требования (например, наличие часовой программы).

Главное же, что рок-н-ролльного духа в клубе хоть отбавляй. И неудивительно, ведь рок-н-ролл и начинался с подобных клубов. Позже волна, выплеснувшая его из небольших зальчиков на стадионы, упростила смысл и значение этой музыки, сделала ее массовой, а следовательно, и более примитивной. Поэтому возвращение рок-н-ролла в клубы — явный признак развития, хотя бы и с оглядкой назад.

Юлия ВАСИЛИШИНА,
для "БМ"

Фестивальный центр "АКВАРИУМ", активно набирающий популярность, нашел новую, мало практикуемую в подобных заведениях, форму работы. В шоу-программы и дискотеки, проходящие в "Аквариуме" по ночам, стали включаться блоки "живой", акустической музыки. 26 января в центре прошло выступление группы "BESIDES", а с 27-го регулярные концерты стал давать молодой, но уже популярный коллектив "THE CRANKS", исполняющий классический рок-н-ролл.

В зале Альтернативного театра уже во второй раз прошла церемония "Рок-коронация". На сей раз "Гран-при" получила группа "ROUBLE ZONE". Им же достался приз за лучший альбом, а их вокалист Джеггер был удостоен звания лучшего шоумена. Кроме "Рублевой зоны", лауреатами стали "НРМ" — за тест, Кася КАМОЦКА — "рок-княжна", "ПАЛАЦ" — за совмещение традиций и современности, "ПАРАДОКС" — за лучший дебют и ИгорьВОРОШКЕВИЧ ("КРАМА") — за верность жанру. Спонсорами мероприятия выступили, как обычно, "Дайнова" и Фонд Сороса.

Черный малыш — сын человеческий

В переполненном трамвае я случайно увидела их сквозь сплетение потных голов и рук. Бабушка сидела у окошка, острым локтем и непроницаемым лицом — умным и ледяным — отгораживая спокойно прижавшегося к окну внука лет 8-9. Оглядевшись, я обнаружила, что смотрят на них довольно заинтересованно.

Мальчик был иссиня-черный. Негритенок.

Мы вышли на одной остановке. Женщина с внуком направилась к магазину. Воспользовавшись тем, что она встала в длинную очередь в кассу, а мальчик задержался во дворе, я заговорила с ним. Я ожидала вполне обоснованной звероватости со стороны "белой вороны", но... Мы быстро выяснили, что моего героя-третьеклассника зовут Андреем, и задавать вопросы начал он.

— Почему ты одна так поздно на улице? (это мне). Человек так поздно один и на улице, только если ему плохо или у него никого нет. Или ты живешь в общежитии?

— Да откуда ты про общежитие знаешь, Андрюшка?

— У нас напротив дома общежитие. Идут каждое утро... Каждый вечер. У всех из общежития глаза одинаковые. У тебя тоже такие.

— А ты всегда по вечерам гуляешь только с бабушкой?

— Да, она меня одного не отпускает, и я ее понимаю. Я же черный, на меня все обращают внимание. Мало ли что может случиться. Раньше я был маленький, и бабушка просто боялась, что кто-нибудь меня поймает и помучает, а теперь недавно соседка сказала в шутку своему дяде Боре, они оба не работают, сначала дядю Борю выгнали, а потом и тетю Наташу. Так тетя Наташа кричала, что вот жрать нечего, так п... соседского украду и продам, авось черномазого кто купит. Бабушка услышала и плакала и теперь все время держит меня за руку. Вот сейчас выйдет и будет ругаться.

И он с досадой поморщился в сторону магазина.

Будто в подтверждение слов Андрея появилась Нина Семеновна (имена ее и внука она попросила не изменять, вот только школу попросила не указывать, и поймете, почему), подозрительно меня осмотрела и, когда я решила сдаться, т.е. представиться по форме, то получила... приглашение на кофе. Снова перестук трамвая...

Н.С.: Я всегда знала: воспитаю его жестким. Не жестоким, а жестким. Он не должен быть обречен, а я уже, забирая его из роддома, знала: пусть растет спартанцем. Мне медсестры поражались — забрать черного ребенка! Зинаида, дочь, выписалась раньше, а я решила — мой крест. Это мое наказание за нее.. Не смогла сохранить ее душу, не воспитать даже, а душу сохранить...

Он сидит рядом, губы поджаты, как у хмурого взрослого —настоящий маленький крысенок. Нина Семеновна — в прошлом учительница русской литературы, ее дочь Зинаида родила Андрея от студента из Алжира, когда та уже шесть лет была на пенсии. Несколько лет дочь еще жила в Минске, впрочем, мальчика чуралась, стеснялась появляться с ним. Возможно, близость этого ребенка оказалась решающим психологическим фактором в неимоверном озлоблении девушки. Затравленная Зинка (иностранец жениться отказался категорически) ушла в декретный, а когда упал "железный занавес" — занялась куплей-продажей в Польше. Теперь уехала туда окончательно — заниматься проституцией на границе.

Н.С.: Ничего, что он рядом сидит. Пусть. Чем раньше, тем лучше. Пусть живет с болью. Ему суждено так.

Итак, Андрей.

— Ты не чувствуешь себя старше ровесников?

— Я научился не думать о том, что у меня темная кожа. И для моих одноклассников это привычно. Мы бесимся с мальчишками, и я такой же, как все. В новый коллектив я входить боюсь, боюсь не того, что меня обидят, что со мной кому-то неприятно разговаривать, а просто в таких ситуациях я чувствую, что делаю то, без чего можно обойтись. Мне не удается никогда иметь много знакомых, бабушка внушила мне, что я должен создать себе круг проживания, в котором мне было бы хорошо.

Н.С.: В детстве его били во дворе и кричали: "Черный! Черный!" Он с криком прибегал домой и бросался тереть мылом лицо и руки. Я ночами выла на кухне, потом поняла — надо терпеть. И все ему, пятилетнему, объяснила.

— Тебе знакомо слово поколение, Андрей?

— Я не причисляю себя к своему поколению. Я сам по себе, это плохо. Я могу играть, бегать с одноклассниками, но разговаривать с ними я не могу. Мне неинтересны дети моего возраста, мне неинтересно собирание коробок от сигарет и фантиков от жвачек. Я читаю книжки. Об этом не говоришь. Хотел бы дружить с ребятами постарше, но они не берут, а дружу я с библиотекарями из городской библиотеки.

— Тебе знакомо одиночество?

— Я очень устаю от бабушки. Не потому, что она плохая, я ее люблю, но постоянно один и тот же человек рядом — это тяжело. Дети сторонятся меня не потому, что я черный, а потому, что я умнее их. Если бы я был такой же, как они, меня бы брали в игры и издевались, потому что черный.

— Меня пугает твой стиль речи. Так дети не говорят, а ты —как взрослый человек. Тебе это не страшно?

— Если в 17-18 лет буду уже стариком, тогда страшно. Я уже сейчас многое прочитал, и будет ли через 10 лет у меня такое же желание во всем поучаствовать? Еще через день после каждого фильма по телевизору я играю в кино, додумываю дальше истории его героев. Да, я взрослый, и мне бабушка по вечерам читает стихи и рассказы О'Генри, Грина. У меня хорошая память, я запоминаю фамилии большого числа писателей, взрослые удивляются.

— Ты привязчив?

— Бабушка приучила меня к тому, что я всегда буду один, потому она заставляет меня заниматься компьютерами, английским, она говорит, что я должен получить универсальную профессию и уехать за границу, только там меня по-настоящему примут.

Н.С.: Не знаю, права ли я, но я сразу сказала себе: обычного детства у него не будет, он инородец, чужак, если я позволю ему быть ребенком, он вырастет ущербным взрослым. Поэтому пусть уж сразу. Я попыталась создать ему щит, которым он прикрывался бы от зла и жестокости.

— Андрюша, что ты больше всего любишь?

— Из какой области? Вообще? Люблю стихи — из того, что мне уже понятно, Гумилева и Киплинга. Люблю музыку: рок-оперу "Джордана", Эдит Пиаф. Люблю начало весны, люблю все салатовое, весной люблю гулять с бабушкой, осенью — один. Любимая сказка — "Маленький принц". Мне кажется, что он — это я, а я — это он.

Потом был ужин в теплом доме бабушки и ее грустного внука. А я с содроганием думала о других, таких же черных детях, воспитанниках детских домов, которым никто не поставит "оборонительный щит".

Ядвига АДАМОВИЧ, для "БМ"

Добры дзень, паважаныя аўтары газеты!

Наша сям'я з задавальненнем будзе ўдзельнічаць у вашым конкурсе. Я з дзяцінства люблю розныя казкі, легенды, міфы, а нашы беларускія — асабліва. Просім толькі растлумачыць, які фармат павінен быць у малюнкаў, чым лепш маляваць. Ці гэта без розніцы?

Жадаем поспехаў вам і ўсім, хто прыме ўдзел у конкурсе. Дасылаем вам першы малюнак. З прывітаннем і пажаданнем здароўя да вас

сям'я КЛЮЧАНОВІЧ:
Галіна, Рыгор, Наталля

Ад "БМ".

Маляваць лепей фарбамі, фламастарам — каб больш выразна атрымалася пры друку. Фармат малюнка можа быць любы.

Галіне, Рыгору, Наталлі Ключановічам дзякуй — такая сімпатычная атрымалася пачварка, хоць па надрукаванаму апісанню — горшая за ўсіх!..

Далучайцеся!

Узнагароды — за экалагічныя працы

Другі год Беларуская экалагічная партыя праводзіць мерапрыемства, якое заслугоўвае, на мой погляд, значна большай увагі, чым тыя рэшткі зацікаўленасці, якімі наогул карыстаецца ў краіне экалагічны рух. Узнагарода спецыяльнымі дыпломамі аўтараў найлепшых прац года на экалагічную тэматыку — вынік пошуку і аналізу ўсяго, што пішацца і выдаецца ў нас па экалогіі. Ідэя належыла Экалагічнай партыі насуперак усім галасам, што з розных бакоў сцвярджалі: кніг па экалогіі ў нас наогул няма. Але Э.Самусенка, які працягваў кнігі гэтыя шукаць, сутыкнуўся з тым, што іх вельмі шмат, знайшлася раптам цэлая плеяда цікавых аўтараў. Праводзіць конкурсны адбор толькі па Мінску не атрымліваецца, бо ўсё, што адбываецца, заслугоўвае не толькі ў ім, таму конкурс абавязкова павінны стаць рэспубліканскім. "Усе кнігі, выдадзеныя нашымі экалагамі, —сцвярджае Э.Самусенка, — вырашаюць самую значную экалагічную праблему — праблему экалагічнага выхавання, бо, калі зыходзіць з таго, што дзяржаўную палітыку вырашае грамадская думка, трэба выхаваць насельніцтва так, каб ягоная думка была экалагічнай, тады экалагічнай будзе і палітыка".

Першым прызёрам былі прызнаны Яраслаў Пархута за кнігі "Жальба жытняга коласа" і "Крыніца ёсць у родным краі". Таксама адзначаны аўтары В.Санько, М.Гейс, П.Козла, А.Караленка, Р.Кашэўнікава, шмат новых імёнаў. Асабліва варта адзначыць "Блакітную кнігу Беларусі" — энцыклапедыю з больш чым за пяць тысяч матэрыялаў па азёрах Беларусі.

Узнагароджанне — толькі надводная частка схаванага ў цемры для многіх айсберга, айсберга дзейнасці Экалагічнай партыі, якую шэраг палітыкаў дагэтуль схільны ўспрымаць як несур'ёзнае ўтварэнне. У наступным нумары мы больш падрабязна распавядзём аб дзейнасці "эколагаў".

Маргарита АЛЕКСАНДРОВА, "БМ"

● Есть мнение

Зайцев станет меньше, "зайчиков" — больше!

Трудновато стало небезработным минчанам добираться по утрам на пока еще "пыхтящие" заводы, в пока еще необанкротившиеся офисы и даже в пока еще не закрытые президентом редакции. И не только снегопады этому виной: во-первых, троллейбусов и автобусов по большинству "ходовых" маршрутов стало ходить значительно меньше, во-вторых, талончик нынче стал многим не по карману. Причем если едешь одну всего остановку — плати те же 1500 сотенных уже "зайцев", что и сосед, едущий с юго-запада на северо-восток. Нормально ли такое положение дел с ценами? Ведь если таксист с вас "заломит" вдвое больше положенного, вы в его машину не сядете?

В большинстве цивилизованных стран (там, где деньги считать умеют) давно уже введена дифференцированная оплата за проезд в общественном транспорте. Почему бы и нам не последовать их опыту? Едешь две остановки — плати пять сотенных, например, ну, а за четыре — вынь да положь тысячу. И "зайцев" бы с появлением кондукторов поменьше нам выкладывать пришлось, и безбилетных зайцев значительно бы поубавилось.

Точно таким же образом можно решить и проблему с метро: покупай пачку талончиков с пометкой "своей" станции на 1-2-3 остановки, компостируй у турникета — и вперед! А на выходе предъяви тому же контролеру.

В накладе, правда, транспортники окажутся. Но не за наш ли счет им век благоденствовать! Пусть им правительство за наши блага наши же денежки в виде дотаций выдает. А то налогами грабят, они же — как в прорву, не так ли? Если согласны — поехали! Если нет — напишите нам в редакцию. Проблема ведь всех нас, пассажиров, волнует. И разрешить ее можно лишь всем нам сообща.

Н.КОПЧЕНОВ, "БМ"

Пункт гледжання аўтараў газеты не абавязкова супадае з пазіцыяй рэдакцыі. Адказнасць за дакладнасць фактаў, прыведзеных у артыкулах, нясуць аўтары публікацый.

"Беларуская маладзёжная"
Рэспубліканская грамадска-палітычная незалежная газета
Заснавальнікі
М. КАПЧОНАЎ і І. ЦІШЫН

Адрас рэдакцыі:
220134, Мінск,
вул. Якубоўскага, 15-1-77
Кантактны тэлефон: 57-00-43
Пасведчанне аб рэгістрацыі N 882

Падпісана ў друк 1 лютага 1996 г. у 14.30
Мінская паліграфічная фабрыка "Чырвоная зорка"
(Мінск, 1-шы Загарадны зав., 3)
Кошт праз "Белсаюздрук" 1000 рублёў
Тыраж 6 тысяч экз.
Заказ N 544

Галоўны рэдактар
Т. І. МЕЛЬНІЧУК
(НІЧЫПАРУК)